

ΩΣΗΕ

ΩΣΗΕ 1

Ωσ. 1,1 Λόγος Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲ τὸν τοῦ Βεηρεὶ ἐν ἡμέραις Ὁζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ.

Ωσ. 1,1 Λογος, τον οποίον ο Κυριος εἶπε προς τον Ωσηέ, υἱόν του Βεηρεί, καθ' ον χρόνον βασιλεῖς της Ιουδαίος ἦσαν ο Οζίας, ο Ιωάθαμ, ο Αχαζ και ο Εζεκίας, βασιλεὺς δε του ισραηλιτικου βασιλείου ο Ιεροβοάμ υἱός του Ιωὰς.

Ωσ. 1,2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου εἰς Ὡσηέ. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ὡσηέ· βάδιζε, λαβὲ σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Κυρίου.

Ωσ. 1,2 Όταν ο Κυριος ἤρχισε να ομιλή προς τον Ωσηέ του εἶπε· “πήγαινε και πάρε δια τον εαυτόν σου γυναῖκα ρέπουσαν προς την διαφθοράν, διεφθαρμένην, και ἀπόκτησε τέκνα παράνομα, διότι η χώρα αυτή, που συμβολίζεται με την διεφθαρμένην γυναῖκα, θα περιπέση εις φοβερὰν πνευματικὴν πορνείαν, θα απομακρυνθῇ ἀπὸ τον Κυριον”.

Ωσ. 1,3 καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα Δεβηλαῖμ, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.

Ωσ. 1,3 Ο Ωσηέ ἐπήγε πράγματι και ἐπῆρεν ως σύζυγόν του την Γομερ, κόρην του Δεβηλαῖμ. Αυτὴ συνέλαβε και ἐγέννησεν στον Ωσηέ υἱόν.

Ωσ. 1,4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραέλ, διότι ἔτι μικρόν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραέλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραήλ.

- Ωσ. 1,4 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ὠσηέ· “ὀνόμασε τὸν υἱὸν σου αὐτὸν Ἰεζραέλ, διότι ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγον χρόνον, εἰς ἀποκατάστασιν τῆς τιμῆς τοῦ βασιλείου Ἰούδα, θα ἀποστείλω τιμωρίας δια τὸ χυθὲν αἷμα εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰεζραέλ καὶ θα θέσω τέρμα στο βασίλειον τοῦ οἴκου Ἰσραήλ.
- Ωσ. 1,5 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραήλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰεζραέλ.
- Ωσ. 1,5 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θα συντρίψω τὰ πολεμικὰ τόξα τοῦ ἰσραηλιτικοῦ βασιλείου, θα ἐξουθενώσω δηλαδὴ τὴν δύναμίν του εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰεζραέλ”.
- Ωσ. 1,6 καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκε θυγατέρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ-ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραήλ, ἀλλ’ ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.
- Ωσ. 1,6 Συνέλαβεν πάλιν ἡ Γομερ καὶ ἐγέννησε θυγατέρα· ὁ δὲ Θεὸς εἶπεν στὸν προφήτην· “δῶσε εἰς αὐτὴν ὄνομα Ουκ-ἠλεημένη, διότι δεν θα ἔχω πλέον τὴν πρόθεσιν νὰ ἐλεήσω τὸ βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλὰ σταθερῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς θα ἀντιταχθῶ ἐναντίον αὐτῶν.
- Ωσ. 1,7 τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλεήσω καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἵππεῦσι.
- Ωσ. 1,7 Τους πολίτας ὅμως τοῦ ἰουδαϊκοῦ βασιλείου θα τοὺς ἐλεήσω, θα τοὺς σώσω δια τῆς δυνάμεως ἐμοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ τῶν, καὶ οὐ με τὸ τόξον, με τὴν ρομφαίαν, με πολέμους, οὔτε με τὸ ἱππικόν, οὔτε με τοὺς ἱππεῖς”.
- Ωσ. 1,8 καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν Οὐκ-ἠλεημένην, καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν.
- Ωσ. 1,8 Ἡ Γομερ ἀφού ἀπεγαλάκτισε τὴν Ουκ-ἠλεημένην, συνέλαβε πάλιν καὶ ἐγέννησεν υἱόν.
- Ωσ. 1,9 καὶ εἶπε· κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ-λαός-μου, διότι

ὕμεῖς οὐ λαὸς μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὑμῶν.

Ωσ. 1,9

Εἶτε δε ο Κύριος πρὸς τον Ωσηέ· “δῶσε εἰς αὐτὸν ὄνομα Ου-
λαὸς μου, διότι σεις οἱ Ἰσραηλίται δεν εἰσθε πλέον λαὸς μου,
καὶ ἐγὼ δεν εἶμαι ἰδικὸς σας πατήρ καὶ Θεός”.

ΩΣΗΕ 2

Ωσ. 2,1

Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ
ἐξαριθμηθήσεται. καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐρρέθη
αὐτοῖς· οὐ λαὸς μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ ζῶντος.

Ωσ. 2,1

Ο ἀριθμὸς των Ἰσραηλιτῶν εἶναι μέγας ὡς ἡ ἄμμος εἰς την
παραλίαν της θαλάσσης, ἡ ὁποία δεν εἶναι δυνατόν να
μετρηθῇ καὶ οἱ κόκκοι της δεν εἶναι δυνατόν να
αριθμηθούν. Αυτό θα πραγματοποιηθῇ στον τόπον εκείνον,
ὅπου ὑπὸ του Κυρίου εἶχεν ἀναγγελθῇ στους Ἰσραηλίτας,
“δεν εἰσθε λαὸς μου”. Εἰς τον αὐτὸν τόπον θα ὀνομασθούν
αὐτοὶ υἱοὶ του Θεοῦ του ζῶντος.

Ωσ. 2,2

καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰούδα καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβήσονται
ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραέλ.

Ωσ. 2,2

Θα συγκεντρωθούν Ἰουδαῖοι καὶ Ἰσραηλίται μαζή, δια να
ἀποτελέσουν μίαν ἐνότητα. Θα ἀναγνώρισουν ὡς κεφαλὴν
των τον ἴδιον ἀρχοντα καὶ θα ἐπανέλθουν ἀπὸ την χώραν
της ἐξορίας των. Διότι θα εἶναι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη του
Ἰεζραέλ.

Ωσ. 2,3

εἶπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν· λαὸς μου καὶ τῇ ἀδελφῇ
ὑμῶν· ἡλεημένη.

Ωσ. 2,3

Τότε ὀνομάσατε τον ἀδελφόν σας τον μέχρι πρὺ ολίγου
“Ου-λαόν μου”, “Λαόν μου” καὶ την ἀδελφήν σας την μέχρι

προ ολίγου “Ουκ-ηλεημένην”, “Ηλεημενην”.

Ωσ. 2,4 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνή μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς. καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς,

Ωσ. 2,4 Κρίνατε και διχάσατε την μητέρα σας· κρίνατέ την, διότι αυτή δεν είναι σύζυγός μου και εγώ δεν είμαι ο σύζυγός της. Και θα διώξω από εμπρός μου την πορνείαν της, και την μοιχείαν της από τους μαστούς της. Θα καταπαύσω δηλαδή την πνευματικήν μοιχείαν, την προς τα είδωλα λατρείαν του Ισραηλιτικού λαού.

Ωσ. 2,5 ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς. καὶ θήσω αὐτὴν ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει·

Ωσ. 2,5 Ετσι θα απογυμνώσω αυτήν και θα την παρουσιάσω τελείως γυμνήν, ὅπως ὅταν την ἐγέννησεν ἡ μητέρα της. Θα καταστήσω αὐτὴν ἔρημον, θα την κάμω ὡσάν την γην την ξηράν και την ἄνυδρον, και θα την θανατώσω με την δίψαν.

Ωσ. 2,6 καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν.

Ωσ. 2,6 Ούτε και τα τέκνα της θα ελεήσω, διότι εἶναι τέκνα πορνείας, πνευματικῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποστασίας.

Ωσ. 2,7 ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά, ὅτι εἶπε· πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει.

Ωσ. 2,7 Διότι ἡ μητέρα των ἐξετράπη εἰς πορνείαν κατεντρόπιασε και κατεξηντέλισε τα τέκνα της, διότι με ἀπερίγραπτον ἀναισχυντίαν εἶπε· “θα ἀκολουθήσω ἐγὼ τοὺς ἐραστάς μου, (δηλ. ἡ φυλὴ τοῦ Ἰσραὴλ θα ἀκολουθοῦσε τα εἰδῶλα), διότι

αυτοί μου δίδουν την τροφήν μου, το νερό μου, τα ενδύματά μου, τα λινά υφάσματά μου, το λάδι μου και όλα όσα μου χρειάζονται”.

- Ωσ. 2,8 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψι καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὖρη·
- Ωσ. 2,8 Δια την αναισχυντίαν της αυτήν, ιδού ἐγὼ φράζω την προς τους εραστάς οδὸν της με παλούκια, θα ανεγείρω οδοφράγματα στους δρόμους της και ἔτσι δεν θα εὖρη αυτή τον δρόμον της προς την διαφθοράν.
- Ωσ. 2,9 καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστάς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς καὶ ζητήσῃ αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ εὖρη αὐτούς· καὶ ἐρεῖ· πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν.
- Ωσ. 2,9 Θα προσπαθήσῃ και θα τρέξῃ να εὖρη τους εραστάς της, αλλά δεν θα τους προφθάσῃ. Θα τους αναζητήσῃ, και δεν θα τους ανεύρῃ. Και τότε θα εἴπῃ· “θα επιστρέψω και θα επανέλθω προς τον προηγούμενον και νόμιμον ἄνδρα μου, διότι καλύτερα ἤμην τότε, παρά τώρα”.
- Ωσ. 2,10 καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγων ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὐτὴ δὲ ἀργυρᾷ καὶ χρυσᾷ ἐποίησε τῇ Βααλ.
- Ωσ. 2,10 Αυτή, η μητέρα σας, δεν κατάρθωσε να εννοήσῃ ὅτι ἐγὼ ἔδωκα εις αυτήν τον σῖτον, τον οἶνον, το ἔλαιον και ἐπὶ πλέον πλούτον ἀργυρίου. Αυτὴ ὁμως, με ὅσα ἐγὼ της εἶχα δώσει, κατεσκεύασεν ἀργυρά και χρυσά εἰδῶλα δια την Αστάρτην, την αναισχυντον σύζυγον του βδελυροῦ εἰδῶλου Βααλ.
- Ωσ. 2,11 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ κομιοῦμαι τὸν σῖτόν μου καθ’ ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἀφελοῦμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθόνιά μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

- Ωσ. 2,11 Δια τούτο, δι' ὅσα βδελυρά και αναίσχυντα αὐτὴ ἐπραξεν,
ἐγὼ θα πάρω και θα κρατήσω δια τον εαυτὸν μου τον σίτον
μου και τον οῖνον μου, κατὰ τον καιρὸν της συγκομιδῆς των.
Θα αφαιρέσω ἀπὸ αὐτὴν τα ἐνδύματα, που της εἶχα δώσει
και τα λινὰ υφάσματα, ὥστε να μη ημπορῇ πλέον να
σκεπάσῃ την γομνότητά της.
- Ωσ. 2,12 καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν
ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέλῃται αὐτὴν ἐκ
χειρὸς μου.
- Ωσ. 2,12 Τωρα θα ξεσκεπάσω την βρωμερότητά της και την
αναίσχυντίαν της ἐνώπιον των ἐραστῶν της και κανεὶς δεν
θα ημπορέσῃ να την γλυτώσῃ ἀπὸ τα χέρια μου.
- Ωσ. 2,13 καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἐορτὰς
αὐτῆς καὶ τὰς νομηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς
καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.
- Ωσ. 2,13 Θα σταματήσω ὅλας τὰς τέρψεις της, τὰς θρησκευτικὰς
εορτὰς γενικῶς, ειδικώτερα δε τὰς εορτὰς της πρωτομηνίας,
τὰ σάββατα και ὅλας τὰς μεγάλας πανηγύρεις της.
- Ωσ. 2,14 καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκαῖς αὐτῆς, ὅσα
εἶπε· μισθώματά μου ταῦτά ἐστὶν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ
ἐρασταὶ μου, καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ
καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετά τῆς γῆς.
- Ωσ. 2,14 Θα καταστρέψω τα ἀμπέλια της, τις συκιές της και ὅλα
ἐκεῖνα, δια τα ὁποῖα εἶπεν· “αὐτὰ εἶναι ἡ ανταμοιβή μου,
την ὁποίαν μου ἔδωκαν οἱ ἐρασταὶ μου”. Θα τα κάμω, ὥστε
να εἶναι μαρτυρία πρὸς ὅλους δια την τιμωρίαν της φυλῆς
του Ἰσραὴλ. Θα τα καταφάγουν τα θηρία της υπαίθρου, τα
πετεινὰ του ουρανοῦ και τα ἔρπετά της γῆς.
- Ωσ. 2,15 καὶ ἐκδικήσω ἐπ’ αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ, ἐν αἷς
ἐπέθυεν αὐτοῖς καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ
καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν

αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος. -

Ωσ. 2,15

Ετσι θα τιμωρήσω την φυλήν του Ισραήλ δια τας ημέρας, κατά τας οποίας ελάτρευσεν τα εἰδωλα του Βααλ, δι' εκείνας κατά τας οποίας πολλές θυσίας προσέφερε δι' αὐτὰ και εφορούσεν ὡς στόλισμά της τα σκουλαρίκια και τα περιδέραιά της, και ακολουθούσε τους εραστάς της. Εμέ δέ με εἶχε λησμονήσει, λέγει ο Κυριος.

Ωσ. 2,16

Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάξω αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς

Ωσ. 2,16

Δια τοῦτο ἐγὼ θα ὁδηγήσω τὴν φυλὴν Ἰσραὴλ εἰς περιπλάνησιν και ἐξορίαν, θα καταστήσω ἔρημον και ἀκατοίκητον τὴν χώραν της. Και ὅταν ἐν τῇ θλίψει της μετανοήσῃ, ἐγὼ θα ὁμιλήσω εἰς τὴν καρδίαν της εἰρηνικά.

Ωσ. 2,17

καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς, καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Ωσ. 2,17

Μετανοοῦσαν θα τὴν ἐπιστρέψω ἀπὸ τὴν ἐξορίαν, θα δώσω εἰς αὐτὴν τὰ κτήματα τῆς χώρας της και τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ και θα τὴν βοηθήσω να συνετισθῇ δια τὰ σφάλματά της. Θα ταπεινωθῇ τότε, ὅπως ἐταπεινώθη ἐκεῖ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅταν ἐζούσε τὴν νηπιακὴν τῆς ηλικίαν ὡς ἔθνος, κατὰ τὴν ἐποχὴν, που ἐξήλθεν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.

Ωσ. 2,18

καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με ὁ ἀνὴρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλεῖμ·

Ωσ. 2,18

Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς μετανοίας και ταπεινώσεώς της, λέγει ο Κυριος· Θα με ὀνομάζῃ «σύζυγός μου» και δεν θα ἐπικαλεσθῇ πλέον ἀντὶ ἐμοῦ τὰ εἰδωλα τοῦ Βαάλ.

Ωσ. 2,19

καὶ ἐξαρθῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεῖμ ἐκ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκ ἔτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

Ωσ. 2,19

Εγὼ δε θα ἀφαιρέσω ἀπὸ τὸ στόμα τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραὴλ τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων τοῦ Βαάλ και οὐδέποτε πλέον οἱ

- Ωσ. 2,20 Ισραηλίται θα ενθυμηθούν τα ονόματα αυτών των ειδώλων.
καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῶν ἐρπετῶν τῆς γῆς· καὶ τόξον καὶ
ρόμφαιαν καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
κατοικιῶ σε ἐπ' ἐλπίδι.
- Ωσ. 2,20 Κατὰ την εποχὴν ἐκείνην της μετανοίας και επιστροφῆς των
προς ἐμέ, θα συνάψω νέαν συνθήκην ειρήνης με αὐτοὺς,
ἀκόμη δε ειρήνης και με τα θηρία της υπαίθρου, με τα
πετεινά του ουρανοῦ και με τα ερπετά της γης. Θα
συντρίψω και θα εξαφανίσω ἀπὸ την χώραν του Ισραὴλ το
πολεμικὸν τόξον και την εχθρικὴν ρομφαίαν και τον
πόλεμον, και θα εγκαταστήσω αὐτοὺς με αγαθὰς ἐλπίδας
προς μίαν ειρηνικὴν ζωὴν.
- Ωσ. 2,21 καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
μνηστεύσομαί σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν
ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς
- Ωσ. 2,21 Θα σε μνηστευθῶ τότε ως ἰδικὴν μου δια παντός, θα σε
πάρω ως ἰδικὴν μου πλέον μνηστήν και θα σου προσφέρω
δικαιοσύνην, δικαίαν κρίσιν, τρυφερότητα και
ευσπλαγχνίαν.
- Ωσ. 2,22 καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ
τὸν Κύριον.
- Ωσ. 2,22 Θα σε μνηστευθῶ ως πιστὴν πλέον εἰς ἐμέ και συ θα
γνωρίσῃς ἐμέ, τον Κυριον.
- Ωσ. 2,23 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος,
ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς ἐπακούσεται τῇ γῇ,
- Ωσ. 2,23 Κατὰ την ειρηνικὴν ἐκείνην περίοδον, λέγει ο Κυριος, θα
εισακούσω και θα ἀπαντήσω στον ουρανὸν και ο ουρανὸς
θα ἀπαντήσῃ εἰς την γην, στέλλων ζωογόνον βροχὴν
- Ωσ. 2,24 καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῆτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ
ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραέλ.

- Ωσ. 2,24 η δε γη θα απαντήση στον ουρανόν, παράγουσα σίτον και οῖνον και ἔλαιον. Ολα δε αυτά θα προσφερθούν δια την ειρηνικὴν και αρμονικὴν ζωὴν του Ιεζραέλ.
- Ωσ. 2,25 καὶ σπερῶ αὐτήν ἐμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλεήσω τὴν Οὐκ-ἡλεημένην καὶ ἐρῶ τῷ Οὐ-λαῶ-μου· λαός μου εἶ σύ, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ· Κύριος ὁ Θεός μου εἶ σύ.
- Ωσ. 2,25 Θα διασπείρω και θα εγκαταστήσω τον νέον Ισραήλ εἰς την χώραν, θα ἐλεήσω την Ουκ-ἡλεημένην και στον Ου-λαὸν μου θα εἶπω· “συ εἶσαι λαός μου”. Και ἐκεῖνος θα απαντήση· “συ εἶσαι ο Κυριος και ο Θεός μου”.

ΩΣΗΕ 3

- Ωσ. 3,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἔτι πορεύθητι καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεός τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδων.
- Ωσ. 3,1 Ο Κυριος μου εἶπε· “πῆγαινε πάλιν και ἀγάπησε μίαν γυναῖκα μοιχαλίδα, γυναῖκα, η οποία ἀγαπᾷ την πονηρίαν· ἀγάπησέ την, ὅπως ἀγαπᾷ ο Θεός τους Ισραηλίτας, οι οποίοι ἐν τούτοις στρέφουν τα βλέμματά των και δίδουν τας καρδίας των εἰς ξένους θεοὺς και ἀγαποῦν τα γλυκίσματα των εἰδώλων, πίττας με σταφίδας”.
- Ωσ. 3,2 καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομὸν κριθῶν καὶ νέβελ οἴνου
- Ωσ. 3,2 Ἐπραξα, ὅπως ο Κυριος με διέταξε, και ἐμισθωσα αὐτήν δια τον εαυτὸν μου ἀντὶ δεκαπέντε ἀργυρῶν σίκλων, ἐνός γομὸν κριθῆς και ἐνός ἀσκού οἴνου.
- Ωσ. 3,3 καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν· ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ’ ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ πορνεύσης, οὐδὲ μὴ γένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.

Ωσ. 3,3 Και είπα προς αυτήν. “Επί πολλές ημέρας θα μείνης κοντά μου ήσυχος και πιστή. Δεν θα εκτροπής εις πορνείαν, δεν θα έλθης εις ένωσιν με άλλον άνδρα και τότε εγώ θα είμαι δια σε σύζυγος”.

Ωσ. 3,4 διότι ήμέρας πολλές καθήσονται οί υιοί Ίσραήλ ούκ όντος βασιλέως ούδє όντος άρχοντος ούδє ούσης θυσίας ούδє όντος θυσιαστηρίου ούδє ιερατείας ούδє δήλων.

Ωσ. 3,4 Τούτο συμβολίζει τους Ισραηλίτας, διότι και αυτοί θα παραμείνουν επί πολύν χρόνον χωρίς βασιλέα, χωρίς άρχοντας, χωρίς θυσίας, χωρίς θυσιαστήριον, χωρίς ιερατεϊόν, χωρίς το εφώδ, την “Δηλωσιν” και “Αλήθειαν”, δια της οποίας εξεβράζετο η βουλή του Θεού.

Ωσ. 3,5 καί μετὰ ταύτα έπιστρέψουσιν οί υιοί Ίσραήλ καί έπιζητήσουσι Κύριον τόν Θεόν αύτῶν καί Δαυίδ τόν βασιλέα αύτῶν· καί έκστήσονται επί τῷ Κυρίῳ καί επί τοῖς άγαθοῖς αύτοῦ έπ’ έσχάτων τῶν ήμερῶν.

Ωσ. 3,5 Μετά ταύτα όμως οι Ισραηλίται θα επιστρέψουν και θα αναζητήσουν Κυριον τον Θεόν των, οπότε ως βασιλέα των θα έχουν τον απόγονον του Δαβίδ, τον Μεσσίαν. Θα μείνουν κατάπληκτοι δια την ευλογίαν αυτήν του Κυρίου και δια τα άλλα αγαθά, τα οποία θα τους δώση κατά την νέαν αυτήν μεσσιακήν εποχήν, που θα αρχίση από τας ημέρας εκείνας.

ΩΣΗΕ 4

Ωσ. 4,1 Άκούσατε λόγον Κυρίου, υιοί Ίσραήλ, ότι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν αλήθεια ούδє ἔλεος ούδє έπίγνωσις Θεοῦ επί τῆς γῆς.

Ωσ. 4,1 Σεις οι Ισραηλίται ακούσατε τον λόγον Κυρίου, διότι ο

Κυριος θα κρίνη, θα δικάση, θα τιμωρήση τους κατοίκους της χώρας αυτής, επειδή δεν υπάρχει μεταξύ των αλήθεια, ούτε ευσπλαχνία, ούτε γνώσις και σεβασμός του Θεού.

Ωσ. 4,2 ἀρὰ καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεῖα κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἀφ' αἵμασι μίσγουςι.

Ωσ. 4,2 Εξ αντιθέτου ἔχουν χυθῇ και πλημμυρίσει την χώραν σας κατάραι, ψεύδη, φόννοι, κλοπαί, μοιχεῖαι· τα δε αἵματα χύνονται συνεχώς και ανακατεύονται το ένα με το άλλο.

Ωσ. 4,3 διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν,

Ωσ. 4,3 Δια τούτο η χώρα σας θα περιέλθῃ εἰς πένθος, οἱ κάτοικοί της θα ολιγοστεύσουν μαζή δέ με αὐτήν θα ολιγοστεύσουν και ὅσα ζωντανά κατοικούν εἰς αὐτήν, τα θηρία του αγροῦ, τα ερπετά της γης και τα πετεινά του ουρανοῦ, και αὐτά ἀκόμη τα ψάρια της θαλάσσης θα ἐκλείψουν.

Ωσ. 4,4 ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζεται μήτε ἐλέγχῃ μηδεὶς· ὁ δὲ λαός μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεὺς.

Ωσ. 4,4 Εξ αιτίας της γενικῆς πωρώσεως οὔτε κανεῖς θα δικάζεται δια τας παρανομίας του οὔτε και κανεῖς θα διαμαρτύρεται δια την αμαρτωλότητα αὐτήν. Ο δε τέως περιούσιος λαός μου θα εἶναι σαν τον ἱερέα, που ἔχει χάσει την υπόληψίν του και συνεχώς επικρίνεται.

Ωσ. 4,5 καὶ ἀσθενήσεις ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σοῦ· νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου.

Ωσ. 4,5 Συ δέ, ὦ λαέ μου, θα χάσης την πνευματικὴν σου υγείαν και ἰσχύν, μαζή με σε και ο προφήτης θα χάσῃ την πνευματικὴν του δύναμιν και ἰσχύν. Προς νύκτα δε παρομοιάζω την σκοτεινὴν ζωὴν του ἔθνους αὐτοῦ.

Ωσ. 4,6 ὡμοιώθη ὁ λαός μου ὡς οὐκ ἔχων γινῶσιν· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε τοῦ μὴ

ἱερατεύειν μοι· καὶ ἐπελάθου νόμον Θεοῦ σου, κἀγὼ
ἐπιλήσομαι τέκνων σου.

Ωσ. 4,6 Ο λαὸς μου αὐτὸς ὡμοίασε πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δεν ἔχει
καθόλου γνώσιν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θείου θελήματος. Επειδὴ
ὁμως συ, λαέ μου, ἀπώθησες τὴν γνώσιν τοῦ Θεοῦ, δια
τοῦτο καὶ ἐγὼ θα σε ἀπωθήσω, ὥστε να μη ὑπάρχουν δια σε
ιερεῖς καὶ ἱερατικά προσφοραί. Συ ἐλησμόνησες τὸν νόμον
τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ἐγὼ θα λησμονήσω τὰ ἰδικά σου τέκνα.

Ωσ. 4,7 κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν οὕτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν
αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι.

Ωσ. 4,7 Ὅσον πολυάριθμοι ὑπῆρξατε εἰς τὴν χώραν σας, τόσον
ἀναρίθμητοι ὑπῆρξαν καὶ αἱ ἀμαρτίαι σας ἐναντίον μου. Δια
τοῦτο τὴν ἕως τώρα δόξαν σας, ἐγὼ θα μεταβάλω εἰς
ἐξευτελισμόν.

Ωσ. 4,8 ἀμαρτίας λαοῦ μου φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν
λήψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Ωσ. 4,8 Οἱ ἱερεῖς ἐιδικώτερον συμμετέχουν καὶ χορταίνονται καὶ
αὐτοὶ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου. Δια τοῦτο θα
πληρώσουν με τὴν ζωὴν τῶν τὰς πολλὰς ἀδικίας τῶν.

Ωσ. 4,9 καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὕτως καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ
ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια
αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ.

Ωσ. 4,9 Δεν θα γίνῃ διάκρισις μεταξύ λαϊκῶν καὶ ἱερέων· ὅπως οἱ
λαϊκοὶ ἐτσι θα τιμωρηθοῦν καὶ οἱ ἱερεῖς. Θα τιμωρήσω τὸν
λαὸν τοῦτον δια τοὺς ἀμαρτωλοὺς δρόμους τῆς ζωῆς του, θα
ἀνταποδώσω εἰς αὐτὸν σύμφωνα με τὰς ἀμαρτωλὰς
ἐπιθυμίας τῆς καρδίας του καὶ τὰ πονηρὰ του σχέδια.

Ωσ. 4,10 καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν, ἐπόρνευσαν καὶ
οὐ μὴ κατευθύνωσι, διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ
φυλάξαι. -

Ωσ. 4,10 Θα τρώγουν καὶ δεν θα χορταίνονται, θα ἐκτρέπονται εἰς τὴν
πορνείαν καὶ δεν θα ἐπιτύχουν αὐτό, που θέλουν, τὴν χαράν

και την ειρήνην, επειδή εγκατέλιπαν τον Κυριον και δεν εφύλαξαν το θέλημά του.

Ωσ. 4,11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ μου.

Ωσ. 4,11 Η καρδία του λαού μου εστράφη και εδέχθη πορνείαν και οἶνον και μέθην.

Ωσ. 4,12 ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

Ωσ. 4,12 Με διάφορα ειδωλολατρικά σύμβολα, με αγάλματα και με ράβδους, εσυμβουλευόντο τους ειδωλικούς θεούς των· και εκείνοι δια της ραβδομαντείας ἐδίδαν εις αυτούς απαντήσεις. Απεπλανήθησαν εις μεγάλην πνευματικήν πορνείαν, διότι εγκατέλειψαν τον Θεόν των και προσεκολλήθησαν εις τα είδωλα.

Ωσ. 4,13 ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθουον, ὑποκάτω δρυὸς καὶ λεύκης καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη. διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι·

Ωσ. 4,13 Εις τας κορυφὰς των υψηλῶν ορέων, επάνω εις θυσιαστήρια ειδώλων, προσέφεραν θυσίας και εις τας κορυφὰς των βουνῶν εθυσίαζαν, κάτω από δρυν και λεύκην και δένδρον ευσκίοφυλλον, διότι ἦτο ευάρεστος εις αυτούς η σκια των κλάδων των. Εξ αιτίας της εκτροπῆς σας εις την αμαρτωλότητα της ειδωλολατρείας, αι θυγατέρες σας θα εκδίδωνται αναισχύντως εις την πορνείαν και αι νύμφαι σας προ των οφθαλμῶν σας θα παραδίδωνται εις την μοιχείαν.

Ωσ. 4,14 καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν, ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθουον, καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων

συνεπλέκετο μετά πόρνης. -

Ωσ. 4,14 Δεν θα επισκεφθώ με αγάπην και καλοσύνην τας θυγατέρας σας, όταν θα εκπορνεύωνται, ούτε τας νύμφας σας όταν θα εκτρέπωνται εις την μοιχείαν. Διότι και αυτοί οι ίδιοι, οι γονεῖς και οι σύζυγοι συνεφύροντο με τας πόρνas και μαζί με τας ιεροδούλους προσέφεραν θυσίας. Ακόμη δε και οι μορφωμένοι μεταξύ του λαού συνεπλέκοντο με τας πόρνas.

Ωσ. 4,15 Σὺ δέ, Ἰσραήλ, μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα, μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τὸν Οἶκον ὧν καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον.

Ωσ. 4,15 Συ, Ισραηλιτικὴ λαέ, δεν ἔπρεπε να αἰγνοήs τον Θεόν και το θέλημά του. Και συ, λαέ του Ιούδα, δεν ἔπρεπε να εισέρχεσαι εις τα Γαλγαλα, εις την χώραν της ειδωλολατρείας, και δεν ἔπρεπε να ἀνέρχεσθε στον ειδωλολατρικόν ναόν της Ων και δεν ἔπρεπε να ορκίζεσθε στον ζῶντα ἀληθινόν Θεόν.

Ωσ. 4,16 διότι ὡς δάμαλις παροιστρῶσα παροίστησεν Ἰσραήλ· νῦν νεμήσει αὐτοὺς Κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ.

Ωσ. 4,16 Ἀλλὰ ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἀφηνίασε, ὅπως ἡ δάμαλις την ὁποίαν κεντὰ ο οἷστρος. Θα ἔλθῃ ὁμως εποχή, ὁπότε θα ποιμάνῃ αὐτὸς ο Θεὸς ὡς ἀμνοὺς εις μεγάλην εὐφορον περιοχὴν.

Ωσ. 4,17 μέτοχος εἰδώλων Ἐφραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,

Ωσ. 4,17 Τώρα ὁμως ἡ φυλὴ Εφραὶμ και αἱ ἄλλαι ἐννέα φυλαὶ του Ἰσραήλ λαμβάνουν μέρος εις την λατρείαν των εἰδώλων, θέτουν μόνοι των προσκόμενα στους δρόμους των.

Ωσ. 4,18 ἠρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῶν.

Ωσ. 4,18 Ἀφήκαν τον ἀληθινόν Θεόν και ἐπροτίμησαν τους Χαναναίους. Εξετράπησαν εις ἀπερίγραφτον πνευματικὴν και σωματικὴν πορνείαν, ἠγάπησαν τον ἐξευτελισμὸν και την κατασχύνῃν μέσα εις τα φρυάγματα των βακχικῶν οργίων των.

Ωσ. 4,19 συστροφή πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Ωσ. 4,19 Δια τοῦτο πνεῦμα καταιγίδος θα τους αφαρπάση στον στροβιλισμόν του, ὡσάν εἰς τεραστίας πτέρυγας, θα τους εκτινάξη εἰς εξορίαν καὶ θα καταισχυνθούν, διότι τα εἰδωλολατρικά των θυσιαστήρια θα αποδειχθούν ψευδῆ καὶ ἀνίκανα νὰ τους βοηθήσουν.

ΩΣΗΕ 5

Ωσ. 5,1 Ἀκούσατε ταῦτα, οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως, ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ κρίμα· ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,

Ωσ. 5,1 Ἱερεῖς, ἀκούσατε αὐτά, λαέ του Ἰσραὴλ, δώσε προσοχήν. Αὐλή του βασιλέως ακροάσου καλὰ αὐτά που θα εἰπῶ, διότι ἡ μέλλουσα καταδίκη ἀφορὰ σας, ἐπειδὴ σεις οἱ φρουροὶ ἀπὸ το φυλάκιον, ὅπου ἐπρεπε νὰ ἐπιβλέπετε καὶ νὰ περιφρουρήτε τον λαόν, ἐγίνατε παγὶς του κακοῦ δια τον λαόν, δίκτυον ἀπλωμένον στο ὅρος Ἰταβύριον, δια νὰ συλλαμβάνη καὶ δεσμεύη εἰς την πονηρίαν τους ἀνθρώπους.

Ωσ. 5,2 ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν. ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν·

Ωσ. 5,2 Ἐκάματε σεις δια τους ἀνθρώπους ὅ,τι δια τα θηράματα κάμνουν οἱ κυνηγοί, οἱ ὁποῖοι ἀπλώνουν πυκνάς παγίδας. Δια τοῦτο ἐγὼ θα σας παιδεύσω καὶ θα σας τιμωρήσω.

Ωσ. 5,3 ἐγὼ ἔγνων τὸν Ἐφραὶμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ· διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ.

Ωσ. 5,3 Εἰσέγνων ἐγὼ καλὰ τον Εφραὶμ καὶ τὸ μάτι μου δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τον ἰσραηλιτικὸν λαόν. Δια τοῦτο καὶ γνωρίζω τώρα καλὰ, ὅτι ἡ φυλὴ Εφραὶμ ἐξετράπη πρὸς την

πορνείαν, όπως επίσης και οι άλλοι Ισραηλίται
εμολύνθησαν βαθύτατα.

Ωσ. 5,4 οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς
τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ,
τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.

Ωσ. 5,4 Τοσον διεφθάρησαν, ὥστε οὔτε ἐσκέφθησαν οὔτε
σκέπτονται με τὸν νουν καὶ τὴν καρδίαν των νὰ
ἐπιστρέψουν πρὸς τὸν Θεὸν των, διότι πνεῦμα ἀποστασίας
υπάρχει μέσα των καὶ κυριαρχεῖ εἰς τὰς καρδίας των καὶ
ἐτσι ἠγνόησαν καὶ ἀγνοοῦν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν Κυριον καὶ
Θεόν.

Ωσ. 5,5 καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὶμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰούδας μετ' αὐτῶν.

Ωσ. 5,5 Δια τοῦτο θὰ ταπεινωθῇ ἡ υπερηφάνεια τοῦ ἰσραηλιτικοῦ
λαοῦ· ἀνάγλυφος θὰ φανῇ ἡ κατασχὺνὴ τοῦ στο πρόσωπόν
του. Αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ περισσότερον ἡ φυλὴ τοῦ
Εφραὶμ, θὰ χάσουν τὴν πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν δύναμιν
των μέσα εἰς τὰς ἀδικίας των. Μαζὴ δὲ με αὐτοὺς καὶ ἡ
φυλὴ Ἰούδα θὰ χάσῃ τὴν δύναμιν της.

Ωσ. 5,6 μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύσονται τοῦ ἐκζητῆσαι
τὸν Κύριον καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν, ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ'
αὐτῶν,

Ωσ. 5,6 Φέροντες πρόβατα καὶ μόσχους πρὸς θυσίαν θὰ πορευθοῦν
νὰ ἀναζητήσουν τὸν Κυριον, δια νὰ εὕρουν συγχώρησιν καὶ
ἐξιλέωσιν. Δεν θὰ τὴν εὕρουν ὁμως, διότι ὁ Θεὸς θὰ ἔχει
πλέον ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ αὐτοὺς.

Ωσ. 5,7 ὅτι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια
ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ
ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κληρὺς αὐτῶν. -

Ωσ. 5,7 Τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ αὐτοὶ πρῶτοι ἐγκατέλειψαν τὸν Κυριον,
ἐγέννησαν καὶ ἀνέθρεψαν μέσα εἰς τὴν ἀμαρτίαν τέκνα

ξένα προς τον Θεόν. Και τώρα ο εχθρός ως άλλη ερυσίβη θα καταφάγη αυτούς και τα εκ κληρονομίας κτήματά των.

Ωσ. 5,8 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἤχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ ᾿Ων· ἐξέστη Βενιαμίν,

Ωσ. 5,8 Σαλπίσατε, λοιπόν, οι σαλπικταί με σάλπιγγας εις τα βουνά, κάμετε να αντηχήση το σάλπισμα επάνω στους υψηλούς τόπους, διαλαλήσατε με μεγάλην φωνήν μέσα στον ειδωλολατρικόν οἶκον Ων· η φυλή του Βενιαμίν ἐμεινε κατάπληκτος.

Ωσ. 5,9 Ἐφραὶμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα πιστά.

Ωσ. 5,9 Η βασιλεύουσα φυλή Εφραὶμ ηρημώθη και ηφανίσθη κατά την εποχήν της κρίσεως της υπό του Κυρίου. Εις τας φυλάς του Ισραήλ ἔδειξα τας πιστάς, τας αληθινάς και ανεκκλήτους αποφάσεις μου.

Ωσ. 5,10 ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ὡς μετατιθέντες ὅρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὄρμημά μου.

Ωσ. 5,10 Οι ἄρχοντες της φυλῆς Ιούδα ἐγιναν ὡσάν τους πονηροὺς και απλήστους εκείνους, που μεταθέτουν τα ὅριά των μέσα εις τα γειτονικά κτήματα. Εναντίον αὐτῶν θα αφήσω να εκχυθῇ ὡσάν ὀρμητικὸς χεῖμαρρος η ὀργή μου.

Ωσ. 5,11 κατεδυνάστευσεν Ἐφραὶμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατεπάτησε κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων.

Ωσ. 5,11 Η φυλή του Εφραὶμ κατεδυνάστευσε την ἀντίδικόν της φυλήν του Ιούδα, κατεπάτησε κάθε δικαιοσύνην, διότι εἶχεν ἤδη ἀρχίσει να ακολουθῇ τα μάταια εἰδῶλα.

Ωσ. 5,12 καὶ ἐγὼ ὡς παραχῇ τῷ Ἐφραὶμ καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

Ωσ. 5,12 Δια τούτο και ἐγὼ θα ἐπιφέρω ἀναταραχὴν εις την φυλήν του Εφραὶμ, θα γίνω κεντρί, δια να ξυπνήση προς μετάνοιαν το βασίλειον του Ιούδα.

Ωσ. 5,13 καὶ εἶδεν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ἰούδας τὴν
ὁδύνην αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους
καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρείμ· καὶ αὐτὸς
οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἔξ
ὑμῶν ὁδύνη.

Ωσ. 5,13 Ἡ φυλὴ τοῦ Εφραὶμ καὶ αἱ ἄλλαι ἐννέα φυλὴ τοῦ Ἰσραὴλ
εἶδαν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν ἀσθενειῶν, τὸ δε
βασίλειον τοῦ Ἰούδα ἠσθάνθη τὴν ἰδικὴν τοῦ οδύνην. Οἱ
Ἰσραηλῖται τότε ἀντὶ νὰ στραφοῦν πρὸς τὸν Θεόν, ἔστειλαν
πρέσβεις πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους καὶ παρεκάλεσαν τὸν
βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων Ἰαρείμ, νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν τῶν.
Αὐτὸς ὅμως δὲν ἠμπόρεσε νὰ σὰς θεραπεύσῃ καὶ δὲν
πρόκειται νὰ καταπραῖνῃ ποτὲ τὸν πόνον σὰς.

Ωσ. 5,14 διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραὶμ καὶ ὡς λέων τῷ
οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ πορεύσομαι καὶ
λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

Ωσ. 5,14 Διότι ἐγὼ θὰ εἶμαι ὡς πάνθηρ ἐναντίον τοῦ Εφραὶμ καὶ ὡς
λέων ἐναντίον τοῦ οἴκου Ἰούδα. Εγὼ θὰ ἀρπάξω καὶ θὰ
πάρω τὸ θήραμα καὶ θὰ ἀναχωρήσω καὶ κανεὶς δὲν θὰ
ἠμπορέσῃ νὰ μου το ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου.

Ωσ. 5,15 πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὔ
ἀφανισθῶσι· καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσωπόν μου, ἐν
θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς με λέγοντες·

Ωσ. 5,15 Θὰ φύγω καὶ θὰ ἐπανέλθω στὸν τόπον μου, μέχρις ὅτου
ἐξολοθρευθῶν. Ὑπὸ τὸ βάρος δὲ τῆς θλίψεως τῶν θὰ
μετανοήσουν καὶ θὰ με ζητήσουν. Πρωτὶ-πρωτὶ θὰ ἐξυπνοῦν,
θὰ παρουσιάζωνται πρὸς ἐμέ καὶ θὰ λέγουν μετὰ τῶν·

ΩΣΗΕ 6

Ωσ. 6,1 Πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν

ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρπακε καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει καὶ
μοτώσει ἡμᾶς·

Ωσ. 6,1 Ελάτε, ας επιστρέψωμεν ἐν μετανοίᾳ πρὸς τὸν Κύριον καὶ
Θεὸν μας, διότι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε καὶ μας
διήρπασαν, αὐτὸς καὶ θα μας θεραπεύσῃ. Αὐτὸς πρὸς μας
εμαστίγωσεν, αὐτὸς καὶ θα ἐπουλώσῃ τὰ τραύματά μας.

Ωσ. 6,2 ὑγιᾶσιν ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἐξαναστησόμεθα καὶ ζήσόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ

Ωσ. 6,2 Ἡμπορεῖ αὐτὸς ἐντὸς δύο ἡμερῶν νὰ μας ἀποδώσῃ τὴν
υγείαν μας καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἐγερθῶμεν ἀπὸ
τὴν κλίνην τῆς ἀσθενείας μας καὶ θὰ ζήσωμεν ἐνώπιόν του
καὶ ἀπὸ τὴν προστασίαν του.

Ωσ. 6,3 καὶ γνωσόμεθα· διώξωμεν τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον, ὡς
ὄρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν, καὶ ἦξει ὡς ὑετὸς
ἡμῖν πρῶϊμος καὶ ὄψιμος γῆ.

Ωσ. 6,3 Τότε καὶ θὰ τὸν γνωρίσωμεν. Ἀς ἐπιδιώξωμεν, λοιπόν, με
τὴν καρδίαν μας νὰ γνωρίσωμεν τὸν Κύριον. Θὰ τὸν
εὕρωμεν πρόθυμον καὶ ἔτοιμον νὰ μας βοηθήσῃ· ἡ ἐλευσίς
του θὰ εἶναι βεβαία, ὅπως ἡ ἐλευσίς του ωραίου ὄρθρου. Θὰ
έλθῃ στὸν κατάλληλον καιρὸν, ὅπως ἐρχεται ἀπὸ τὸν
οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν ἡ πρῶϊμος καὶ ἡ ὄψιμος βροχή.

Ωσ. 6,4 τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος
ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνὴ καὶ ὡς δρόσος ὄρθρινὴ
πορευομένη. -

Ωσ. 6,4 Θὰ μας ἐρωτήσῃ· “τί θέλεις νὰ σοὺ κάμω, ἰσραηλιτικὴ λαε;
Τί θέλεις νὰ κάμω εἰς σέ, ἰουδαϊκὴ λαε; Ἡ ἀγάπη σας εἶναι
προσωρινή καὶ διαλύεται ὡς τὴν πρωϊνὴν ομίχλην,
φεύγει καὶ χάνεται ὅπως ἡ πρωϊνὴ δροσιά.

Ωσ. 6,5 Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφῆτας ὑμῶν, ἀπέκτεινα
αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου, καὶ τὸ κρίμα μου ὡς
φῶς ἐξελεύσεται·

Ωσ. 6,5 Διὰ τοῦτο ἐθέρισα τοὺς ψευδοπροφῆτας σας, τοὺς

εφόνευσα με το πρόσταγμα του στόματός μου. Η δικαία μου κρίσις θα εξέλθῃ και θα λάμψῃ ὡς τὸ φῶς.

Ωσ. 6,6 διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα.

Ωσ. 6,6 Διότι ἐγὼ προτιμῶ τὴν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην σας καὶ οὐχί τας τυπικάς θυσίας, τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ θελήματος περισσότερον ἀπὸ τὰ ὀλοκαυτώματα.

Ωσ. 6,7 αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφρόνησέ μου

Ωσ. 6,7 Οἱ Ἰσραηλίται ὁμῶς παραβαίνουν καὶ καταπατοῦν τὴν Διαθήκην μου ὡς ἄνθρωπος αμαρτωλὸς καὶ ἀναίσθητος. Καὶ με τὰς παραβάσεις τῶν αὐτῶν ἐκεῖ με κατεφρόνησαν.

Ωσ. 6,8 Γαλαὰδ πόλις ἐργαζομένη μάταια, ταρασσουσα ὕδωρ,

Ωσ. 6,8 Ἡ χώρα Γαλαὰδ ἀκολουθεῖ τὰ μάταια εἰδῶλα. Αναταράσσει τὴν κοινωνίαν, ὅπως ἡ θύελλα τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης.

Ωσ. 6,9 καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἄνδρὸς πειρατοῦ· ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδόν, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν.

Ωσ. 6,9 Ἡ δυνάμεις σου, χώρα Γαλαὰδ, ἐκδηλώνεται εἰς πειρατείας ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν σου. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκρύβησαν καὶ ἐστήσαν ἐνέδραν παρὰ τὴν ὁδόν, ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὰ Σίκιμα, καὶ ἐφόνευσαν τοὺς διερχομένους, διὰ νὰ τοὺς ληστεύσουν καὶ ἐτσι διέπραξαν ἀνομίαν μεγάλην.

Ωσ. 6,10 ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ εἶδον φρικῶδη ἐκεῖ, πορνείαν τοῦ Ἐφραὶμ· ἐμίανθη Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Ωσ. 6,10 Εἶδα ἐγὼ φρικτὰ γεγονότα στὸ βασιλεῖον τοῦ Ἰσραὴλ, εἶδα τὴν πνευματικὴν καὶ σωματικὴν πορνείαν τῆς φυλῆς τοῦ Ἐφραὶμ. Ἐμολύνθη καὶ ὁ Ἰσραηλιτικὸς καὶ ὁ Ἰουδαϊκὸς λαός.

Ωσ. 6,11 ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῷ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ.

Ωσ. 6,11 Μετανοημένος ὁμῶς κατόπιν διὰ τὰς παρανομίας σου, θα

αρχίσης να τρυγᾷς και ωφέλη από τας τιμωρίας αυτᾶς, όταν
εγώ θα επαναφέρω τον λαόν μου από την εξορίαν, όταν θα
θεραπεύσω τον ισραηλιτικόν λαόν.

ΩΣΗΕ 7

Ωσ. 7,1 Καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραὶμ καὶ ἡ κακία
Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευδῆ· καὶ κλέπτης πρὸς
αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ,

Ωσ. 7,1 Τότε θα φανερωθούν αι παρανομίαι της φαύλης Εφραὶμ και
η κακία των Σαμαριτῶν, διότι εἰργάσθησαν το ψεῦδος και
την δολιότητα. Κλέπται θα εἰσχωρήσουν εἰς την κοινωνίαν
των, λησταί οι οποίοι θα απογυμνώνουν τους διαβάτας
στους δρόμους της χώρας.

Ωσ. 7,2 ὅπως συνάδωσιν ὡς ἄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. πάσας
τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν ἐκύκλωσαν αὐτοὺς τὰ
διαβούλια αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου
ἐγένοντο.

Ωσ. 7,2 Αναίσθητοι δε και αμετανόητοι μέσα εἰς την αμαρτωλότητά
των, θα τραγουδοῦν μαζή με ὅλην των την καρδίαν, ὅπως οι
τραγουδισταί. Εγώ ὁμως ἐνθυμούμαι ὅλας αυτῶν τας
παρανομίας. Αἱ αμαρτωλαί ἐπιθυμίαι των και τα πονηρά
σχέδιά των, ἀπό τα οποία προήρχοντο αι κακαὶ πράξεις
των, τους περιεκύκλωσαν πλέον ἀπό ὅλα τα σημεῖα. Οἱ αι
πράξεις των και ὅλοι αυτοί εἶναι ἐμπρός εἰς τα μάτια μου.

Ωσ. 7,3 ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς
ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας·

Ωσ. 7,3 Με τας ποικίλας και πολυαρίθμους κακίας των ευφραίνουν
τους πονηροὺς βασιλεῖς των και με τας ψευδολογίας των
κολακεύουν τους αμαρτωλοὺς ἄρχοντάς των.

- Ωσ. 7,4 πάντες μοιχεύοντες, ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό.
- Ωσ. 7,4 Ολοι εἶναι μοιχοί, καιόμενοι ἀπὸ το αμαρτωλὸν σαρκικὸν πάθος, ὡσάν κλίβανος, ο ὁποῖος καταβροχθίζει μέσα εἰς τας φλόγας του τα ριπτόμενα ξύλα και περιμένει ολόθερμος το ζυμωθέν ἄλευρον, ἕως ὅτου ολοκληρωθῇ ἡ ζύμωσίς του.
- Ωσ. 7,5 αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν·
- Ωσ. 7,5 Κατὰ τας ἡμέρας των βασιλικῶν εορτῶν πρῶτοι οἱ ἄρχοντες ἀρχίζουν να πίνουν οἶνον, να ἐρχονται εἰς ευθυμίαν, να μεθοῦν, ο δε βασιλεὺς ἀπλώνει το χέρι του και συντρώγει εἰς συμπόσια με διεφθαρμένους ἀνθρώπους.
- Ωσ. 7,6 διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς, ὅλην τὴν νύκτα ὅπου Ἐφραὶμ ἐνεπλήσθη, πρωῒ ἐγενήθη, ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος.
- Ωσ. 7,6 Αἱ καρδίαι των ἀνθρώπων αὐτῶν ἐξεκαύθησαν, ὅπως ο κλίβανος, και ἀπὸ τὴν φλόγα των παθῶν των ἤρχισαν να κτυποῦν και να φονεύουν ο ενας τον ἄλλον. Μεθυσμένοι δε ἔπειτα οἱ Ἰσραηλῖται ἐχόρτασαν τον ὕπνον κοιμώμενοι καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Εξύπνησαν τὴν πρωῒαν και πάλιν ἤναψαν μέσα των ὡσάν πυρκαϊὰ τα πάθη.
- Ωσ. 7,7 πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος πρὸς με. -
- Ωσ. 7,7 Ολοι ἐφλογίσθησαν ἀπὸ τα πάθη ὡσάν κλίβανος, ἐφόνευσαν τους ἀρχοντάς των και πολλοὶ βασιλεῖς ἔπεσαν δολοφονημένοι. Και ὁμως μέσα εἰς αὐτὴν τὴν φλόγα των παθῶν, τὴν ἀναταραχὴν και το αἷμα, κανεῖς δεν εὐρέθη μετὰξὺ αὐτῶν να με ἐπικαλεσθῇ.
- Ωσ. 7,8 Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραὶμ

ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος.

Ωσ. 7,8

Οι Ισραηλίται ἤρχοντο εἰς ἐπιμιξίαν με τοὺς εἰδωλολατρικοὺς λαοὺς, ἐγιναν πίττα εἰς τὴν φωτιάν, ἡ ὁποία ψήνεται ἀπὸ τὴν μίαν μόνον ὀψιν.

Ωσ. 7,9

κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω· καὶ πολιαί ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω.

Ωσ. 7,9

Ξένοι λαοὶ καὶ ἄνθρωποι κατέφαγον τὴν δύναμιν τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ὅμως αὐτὸς δεν συνησθάνθη τὴν κατάστασίν του καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς. Εἰβγαλαν ἄσπρα μαλλιά οἱ Ισραηλίται, ἐγεύθησαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τας οδυνηρὰς συνεπείας τῆς αμαρτωλότητός των, καὶ ὅμως κανεῖς δεν κατενόησε τὴν αἰτίαν τῆς δυστυχίας καὶ δεν ἐπεστράφη ἐν μετανοίᾳ πρὸς ἐμέ.

Ωσ. 7,10

καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις.

Ωσ. 7,10

Θα συντριβῇ ἡ υπερηφάνειά των, θα ἐξευτελισθοῦν ἀναμεταξύ των οἱ Ισραηλίται· καὶ ὅμως δεν θα ἐπιστρέψουν ἐν μετανοίᾳ πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεὸν των, δεν θα τον ἀναζητήσουν ὡς λυτρωτὴν των, παρ' ὅλας τας συμφορὰς καὶ τας οδύνας των.

Ωσ. 7,11

καὶ ἦν Ἐφραὶμ ὡς περιστερὰ ἄνους οὐχ ἔχουσα καρδίαν· Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

Ωσ. 7,11

Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶναι ὡσάν μία ἀνόητος καὶ ἀπερίσκεπτος περιπλανωμένη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ περιστερά, που δεν ἔχει συναίσθησιν. Ἐτσι καὶ αὐτοί, ἄλλοτε ἐπεκαλοῦντο εἰς βοήθειάν των τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἄλλοτε ἐπῆγαιναν ἰκέται πρὸς τοὺς Ἀσσυρίους.

Ωσ. 7,12

καθὼς ἂν πορεύωνται, ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου· καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτούς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν.

- Ωσ. 7,12 Τώρα όμως, καθώς θα περιπλανώνται από 'δώ και από 'κει, θα ρίψω επάνω τους το δίκτυόν μου. Θα τους συλλάβω, όπως το δίκτυον συλλαμβάνει τα πετεινά του ουρανού. Θα τους τιμωρήσω σύμφωνα με όσα έχουν ακούσει περί τιμωριών, που επιβάλλει η δικαιοσύνη στους παραβάτας.
- Ωσ. 7,13 οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ· δείλαιοί εἰσιν, ὅτι ἡσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρώσαμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ.
- Ωσ. 7,13 Αλλοίμονον εις αυτούς! Διότι βιαστικά και με άλματα απεμακρύνθησαν από εμέ. Είναι άθλιοι και δυστυχεῖς, διότι έδειξαν προς εμέ ασέβειαν. Εγώ όμως πολλές φορές τους εγλύτωνα από τας θλίψεις των, αυτοί όμως εξήμεσαν ψευδολογίας εναντίον μου. Εφάνησαν αχάριστοι.
- Ωσ. 7,14 καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο.
- Ωσ. 7,14 Δεν έκραξαν προς εμέ εκ βάθους των καρδιών των, αλλά ωλόλυζαν κατά το διάστημα της νυκτός εις την κλίνην των. Πεινασμένοι και ταλαιπωρημένοι εχάρασσον και κατέκοπτον το σώμα των δια την έλλειψιν σίτου και οίνου.
- Ωσ. 7,15 ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, κάγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο πονηρά.
- Ωσ. 7,15 Με πολλούς τρόπους εγώ τους επαιδαγόγησα. Ενίσχυσα τας χείρας των εις περίοδον πολέμων, και όμως αυτοί εσκέφθησαν πονηρά εναντίον μου.
- Ωσ. 7,16 ἀπεστράφησαν εἰς οὐδέν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον· πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
- Ωσ. 7,16 Κατήντησαν ωσαν ένα τίποτε. Το ψυχικόν των άγχος τους έκαμε να αμοιάζουν με τεντωμένον τόξον. Οι άρχοντές των θα πέσουν εν στόματι ρομφαίας, διότι εφάνησαν αγροίκοι

και βάρβαροι. Ετσι θα γελάση εις βάρος των και θα τους εξευτελίση η Αίγυπτος.

ΩΣΗΕ 8

- Ωσ. 8,1 Εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ, ὡς ἀετὸς ἐπὶ οἶκον Κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν.
- Ωσ. 8,1 Ο εχθρὸς θα ἐπέλθῃ ἐν μέσῳ αὐτῶν, δια να μεταβάλῃ τὴν χώραν των εἰς γῆν ἔρημον· ὡς αετὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, διότι αὐτοὶ παρέβησαν τὴν Διαθήκην μου καὶ ἠσέβησαν ἐναντίον τοῦ Νομοῦ μου.
- Ωσ. 8,2 ἐμὲ κεκράζονται· ὁ Θεός, ἐγνώκαμέν σε.
- Ωσ. 8,2 Ὑπὸ το βάρος δε των θλίψεων, θα φωνάζουν τότε πρὸς ἐμὲ· “συ εἶσαι ὁ Θεός μας· σε ἀναγνωρίζομεν πλέον ὡς Κυρίον μας”.
- Ωσ. 8,3 ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.
- Ωσ. 8,3 Οἱ Ἰσραηλῖται ἀπεστράφησαν τα ἀγαθὰ, τὸν Θεὸν καὶ τὰς δωρεάς του. Επεδίωξαν τὸ κακὸν ἐναντίον τοῦ εαυτοῦ των, ἐπροτίμησαν τοὺς ἐχθροὺς των.
- Ωσ. 8,4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ· ἦρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν.
- Ωσ. 8,4 Ἰδρυσαν ἰδικὸν των βασιλείον, ἀνεκήρυξαν ἰδικὸν των βασιλέα, χωρὶς τὴν ἰδικὴν μου γνώμην. Εγκατέστησαν ἄρχοντας, δια τοὺς οἰοῖους δεν με ἠρώτησαν. Με τὸ ἀργύριόν των καὶ τὸ χρυσίον των κατεσκεύασαν δια τὸν εαυτὸν τοὺς εἰδῶλα, δια να ἐξολοθρευθοῦν ἀπὸ αὐτὰ καὶ με αὐτὰ.
- Ωσ. 8,5 ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου, Σαμάρεια· παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται

καθαρισθῆναι ἐν τῷ Ἰσραὴλ;

Ωσ. 8,5 Κατοικοι της Σαμαρείας, συντρίψατε και εξαφανίσατε τον χρυσούν ειδωλολατρικόν μόσχον σας. Εχει πλέον παροξυνθή η οργή μου εναντίον εκείνων, που τον προσκυνούν. Εως τότε δεν θα θέλετε να καθαρισθήτε από τον μολυσμόν, που υπάρχει ανάμεσα στον ισραηλιτικόν λαόν;

Ωσ. 8,6 καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ θεὸς ἐστὶ· διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου, Σαμάρεια.

Ωσ. 8,6 Εργον τεχνίτου, ανθρώπου χρυσοχόου, είναι ο ειδωλολατρικός σας μόσχος και όχι Θεός. Πλάνη δια σας είναι ο μόσχος σας, ω Σαμαρείται!

Ωσ. 8,7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά· δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐὰν δὲ καὶ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό.

Ωσ. 8,7 Τα όσα εσπείρατε θα τα κατακαύση ο λίβας. Καταστροφή αναμένει τα σιτηρά σας. Οι θερισταί θα δένουν εις δεμάτια στάχυα άκαρπα, που δεν θα είναι εις θέσιν να δώσουν άλευρον. Αλλά και εάν η χώρα σας ευφορήσῃ και παραγάγῃ σίτον και καρπούς, ξένοι θα καταφάγουν τα προϊόντα της.

Ωσ. 8,8 κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον,

Ωσ. 8,8 Ο ισραηλιτικός λαός έχει καταφαγωθή από τους γύρω λαούς, κατήντησε πλέον ως ένα σκεύος άχρηστον μεταξύ των.

Ωσ. 8,9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε καθ' ἑαυτὸν Ἐφραΐμ, δῶρα ἡγάπησαν·

Ωσ. 8,9 Διότι αυτοί οι ίδιοι μετέβησαν στους Ασσυρίους, δια να ζητήσουν από εκείνους βοήθειαν. Οι Ασσύριοι εζήτησαν και έλαβαν δώρα, οι δε Ισραηλίται μετά την προσφοράν των δώρων ανεθάρρησαν.

- Ωσ. 8,10 διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.
- Ωσ. 8,10 Δια τοῦτο και θα παραδοθούν ηττημένοι και αιχμάλωτοι μεταξύ των ειδωλολατρικῶν λαῶν. Προς το παρόν τους ανέχομαι, αλλά μετ' ολίγον χρόνον θα παύσουν πλέον να χρίουν βασιλεῖς και να εκλέγουν ἄρχοντας στον τόπον των,
- Ωσ. 8,11 ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἡγαπημένα.
- Ωσ. 8,11 διότι εὑπολλαπλασίασαν τα ειδωλολατρικά των θυσιαστήρια. Αλλά τα αγαπημένα των αὐτὰ ειδωλολατρικά θυσιαστήρια ἐγιναν αἰτία της αμαρτίας των και της καταστροφῆς των.
- Ωσ. 8,12 καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ, εἰς ἄλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἡγαπημένα.
- Ωσ. 8,12 Οπως στο παρελθόν, ετσι και τώρα γραπτῶς παραδίδω εις αὐτούς πολλὰς ἐντολὰς του Νομου μου, βάσει των οποίων ἦσαν και εἶναι εις θέσιν να κρίνουν, ως ξένα και επιδλαβή δι' αὐτούς τα αγαπημένα των ειδωλολατρικά θυσιαστήρια.
- Ωσ. 8,13 διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.
- Ωσ. 8,13 Διότι, ἐὰν προσφέρουν θυσίας ἐπάνω εις αὐτὰ και φάγουν τα κρέατα των ειδωλολατρικῶν θυσιών, ο Κυριος, φυσικά, δεν θα δεχθῇ τας θυσίας των. Αλλά θα ἐνθυμηθῇ τας ἀδικίας των και θα τους τιμωρήσῃ δια τας αμαρτίας των. Θα ἐπανέλθουν δούλοι, ὅπως ἦσαν ἄλλοτε, εις την Αἴγυπτον, και στους Ασσυρίους και ἐκεῖ θα τρώγουν τροφάς, τας οποίας ο Νομος χαρακτηρίζει ως ἀκαθάρτους.
- Ωσ. 8,14 καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν καὶ ὠκοδόμησαν τεμένη, καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις

αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Ωσ. 8,14

Οἱ Ἰσραηλῖται ἐλησμόνησαν τὸν δημιουργὸν τῶν Θεόν, ἐκτίσαν εἰδωλολατρικοὺς ναοὺς καὶ θυσιαστήρια καὶ οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὴν ἀσφάλειάν τῶν ἐπολλαπλασίασαν τὰς ὠχυρωμένας πόλεις τῶν, λησμονοῦντες τὸν Θεὸν ὡς βοηθὸν τῶν. Θὰ στείλω ὁμῶς φωτιάν ἐναντίον τῶν πόλεων τῶν, ἡ ὁποία καὶ θὰ καταφάγῃ αὐτὰς ἐκ θεμελίων.

ΩΣΗΕ 9

Ωσ. 9,1

Μὴ χαῖρε Ἰσραήλ, μὴδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοί, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου· ἡγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου.

Ωσ. 9,1

Ἰσραηλῖται, μὴ χαίρετε καὶ μὴ εὐφραίνεσθε, ὅπως οἱ ἄλλοι εἰδωλολατρικοὶ λαοί, ἐπειδὴ ἐξετράπητε εἰς εἰδωλολατρικὰς πορνείας καὶ ἔχετε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σας. Ἠγάπησες ἀμαρτωλὰ δόματα δι' εἰδωλολατρικοὺς θεοὺς, ἀπὸ ὅλα τα ἀλώνια τοῦ σίτου σου.

Ωσ. 9,2

ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς.

Ωσ. 9,2

Ἀλλὰ πλούσιον εἰς σίτον ἀλώνι σου καὶ γεμάτος ἀπὸ κρασί ληνός σου δὲν σας ἐγνώρισε πλέον. Σας διέψευσεν ἡ παραγωγή τοῦ οἴνου καὶ τοῦ σίτου, διότι δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας σας.

Ωσ. 9,3

οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ Κυρίου· κατώκησεν Ἐφραὶμ Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

Ωσ. 9,3

Οἱ Ἰσραηλῖται διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν δὲν θὰ παραμείνουν πλέον εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὴν γῆν ποὺ τοὺς εἶχε δώσει ὁ Κύριος. Ἀλλὰ θὰ μεταφερθοῦν ὡς ἐξόριστοι καὶ δούλοι στοὺς Ἀσσυρίους, ὅπως ἄλλοτε εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου καὶ θὰ τρώγουν φαγητὰ, τὰ ὁποία ὁ Νόμος χαρακτηρίζει

ακάθαρτα.

Ωσ. 9,4 οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ ἡδυναν αὐτῷ· αἱ θυσίαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ μianθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

Ωσ. 9,4 Δεν προσέφεραν στον αληθινὸν Θεὸν θυσίαν οἴνου, οὔτε τας ἄλλας ευαρέστους θυσίας. Προσέφεραν ὁμως εἰς ξένους εἰδωλολατρικοὺς θεοὺς. Αἱ θυσίαι των ὁμως αὐται εἶναι ὡς ἄρτος πένθους καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τας τρώγουν, θα μολυνθοῦν, διότι αἱ θυσίαι των εἶναι εἰς βάρος αὐτῶν των ιδίων· δεν θα γίνουν δεκταὶ στον ναὸν του Κυρίου.

Ωσ. 9,5 τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς τοῦ Κυρίου;

Ωσ. 9,5 Εκεί, εἰς την χώραν της εξορίας που θα ζήτε, τι θα κάμετε κατὰ τας μεγάλας θρησκευτικὰς σας πανηγύρεις, κατὰ τας ἐπισημοὺς ἡμέρας της εορτῆς του Κυρίου;

Ωσ. 9,6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύσονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὅλεθρος κληρονομήσει αὐτό, ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

Ωσ. 9,6 Δια τας παρανομίας των ἰδοὺ, θα οδηγηθοῦν ἐξόριστοι καὶ δούλοι εἰς την Αἴγυπτον, θα δοκιμάσουν ταλαιπωρίας ἐπάνω εἰς τας ταλαιπωρίας, θα φθάσουν εἰς την πρωτεύουσαν της Αἰγύπτου την Μέμφιδα. Θα ταλαιπωρηθοῦν καὶ θα ἀποθάνουν ἐκεῖ καὶ θα ἐνταφιασθοῦν εἰς Μαχμάς. Ἡ περιουσία των καὶ ὅλα τα ἀλλὰ ἀγαθὰ των θα παραδοθοῦν στον ὅλεθρον. Ἄλλοι θα τους κληρονομήσουν καὶ εἰς την χώραν των θα φυτρώνουν ἀγκάθια.

Ωσ. 9,7 ἤκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἤκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξοστηκώς, ἄνθρωπος ὁ

πνευματοφόρος· ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου
ἐπληθύνθη μανία σου.

Ωσ. 9,7

Εφθασαν πλέον αι ημέραι της δικαίας τιμωρίας σας.
Εφθασαν πλέον αι ημέραι, κατὰ τας οποίας η θεία
δικαιοσύνη θα ανταποδώση εις σας κατὰ τα ἔργα σας. Θα
τιμωρηθούν και θα κακοποιηθούν οι Ισραηλίται με
αυστηρότητα και σκληρότητα, ὅπως αυστηρῶς τιμωρεῖται ο
προφήτης του Θεοῦ, ο πνευματοφόρος αὐτός ἄνθρωπος,
ὅταν παραστρατήση ἀπὸ το θέλημα του Θεοῦ. Εξ αιτίας των
πολυαρίθμων παρανομιῶν των περιέπεσαν εις ἀλλόφρονas
μανίας.

Ωσ. 9,8

σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ Θεοῦ· προφήτης, παγὶς σκολιὰ ἐπὶ
πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ· μανίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου
κατέπηξαν.

Ωσ. 9,8

Οι θεόσταλτοι προφῆται του ισραηλιτικου λαου, φρουροὶ
και καθοδηγηταὶ αὐτου, ἦσαν ἄλλοτε μετὰ του Θεοῦ. Τωρα
ὁμως ἐγιναν δολία και ολεθρία παγὶς εις ὅλας τας πορείας
του λαου. Διέδωσαν και εγκατέστησαν εις την χώραν του
Κυρίου μεγάλην αφροσύνην.

Ωσ. 9,9

ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ· μνησθήσεται
ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτῶν. -

Ωσ. 9,9

Διεφθάρησαν κατὰ τας ἡμέρας αὐτάς με την λατρείαν των
ειδώλων ἐπάνω στο βουνόν. Ο Κυριος θα ἔχη ἐνώπιόν του
τας πολυαρίθμους ἀδικίας των και θα τους τιμωρήση δια
τας ἁμαρτίας των.

Ωσ. 9,10

Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὔρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὥς
σκοπὸν ἐν συκῇ πρῶϊμον πατέρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ
εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς
αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι ὥς οἱ
ἡγαπημένοι.

Ωσ. 9,10

Ηγάπησα τον Ισραηλιτικόν λαόν, ὅπως ο ἄνθρωπος αγαπᾷ
εις περιοχὴν ἐρημον δροσιστικὴν σταφυλὴν· και ὡσάν ἓνα

πρώϊμον καρπὸν ἐπάνω εἰς τὴν συκὴν, ἔτσι ἐπρόσεξα τοὺς
προγόνους τῶν. Εκείνοι ὁμῶς εἰσῆλθαν στὸν
εἰδωλολατρικὸν τόπον τοῦ Βεελφεγὼρ καὶ πρὸς
καταισχύνῃν τῶν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ ἐμέ. Καὶ ἐτσι, ὅσον
προηγουμένως μου ἦσαν ἀγαπητοί, τόσον τώρα ἐγίναν εἰς
ἐμέ βδελυροὶ καὶ ἀξιοὶ ἀποστροφῆς.

Ωσ. 9,11 Ἐφραὶμ ὥς ὄρνεον ἐξεπετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ
τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων·

Ωσ. 9,11 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐπέταξαν ὡσάν τα πουλιά μακράν ἀπὸ ἐμέ
καὶ ἐχάθησαν. Ἐχάθη ἡ δόξα καὶ ἡ χαρὰ τῶν ἀπὸ τῆν
γέννησιν τῶν τέκνων, ἀπὸ τὰς ὠδῖνας τοῦ τοκετοῦ, ἀπὸ τῆν
κυοφορίαν ἐμβρύων.

Ωσ. 9,12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν,
ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς
ἐστὶ, σὰρξ μου ἐξ αὐτῶν.

Ωσ. 9,12 Διότι, ἐὰν γεννήσουν καὶ ἀναθρέψουν πολλὰ ἐστω τέκνα,
θα μείνουν ἀτεκνοὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων, διότι κατὰ
ὑπάρχει πάντοτε εἰς βάρος τῶν, μολονότι κατὰγονται ἀπὸ
ἐμέ.

Ωσ. 9,13 Ἐφραὶμ, ὃν τρόπον εἶδον. εἰς θήραν παρέστησαν τὰ
τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν
τὰ τέκνα αὐτοῦ.

Ωσ. 9,13 Εἶδα τοὺς Ἰσραηλῖτας καὶ τὰ τέκνα τῶν, ὡς ἐὰν εἶχαν γίνεαι
αξιοθρήνητον θήραμα τῶν ἐχθρῶν τῶν. Τοὺς εἶδα νὰ
οδηγούνται αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα τῶν πρὸς σφαγὴν.

Ωσ. 9,14 δὸς αὐτοῖς, Κύριε· τί δώσεις αὐτοῖς; δὸς αὐτοῖς μήτραν
ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηροὺς.

Ωσ. 9,14 Δώσε, Κύριε, εἰς αὐτοὺς· τί νὰ τοὺς δώσης; Εἰς τὴν θλιβεράν
κατάστασιν, πού περιήλθον, δώσε τοὺς γυναῖκας στείρας
καὶ μαστοὺς ξηροὺς, χωρὶς γάλα.

Ωσ. 9,15 πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν ἐν Γαλγάλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα
αὐτούς· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ

τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες.

Ωσ. 9,15 Οἱ κακίαι τῶν ἐπληθύνθησαν εἰς τὴν χώραν τῶν, εἰς τὰ Γαλαλα. Ἐκεῖ μένοντας τοὺς ἐμίσησα διὰ τὴν εἰδωλολατρείαν τῶν. Ἐξ αἰτίας τῶν πονηρῶν ἔργων τῶν θα τοὺς ἐκδιώξω ἀπὸ τὴν χώραν μου, ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην, καὶ δὲν θα ἔχω πλέον τὴν διάθεσιν, νὰ τοὺς περιβάλω με ἀγάπην. Οἱ ἄρχοντες τῶν ἦσαν καὶ εἶναι ἀπειθεῖς καὶ ἀνυπάκοοι ἀέναντί μου.

Ωσ. 9,16 ἑπόνεσεν Ἐφραὶμ· τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκη· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

Ωσ. 9,16 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπόνεσεν ἀπὸ τὰς θλίψεις αὐτὰς, ὁμοιάζει με δένδρον, τοῦ οἰοῦντο αἱ ρίζαι ἔχουν ξηρανθῇ καὶ το οἰοῦντο δὲν θα ἀποδώσῃ πλέον καρπὸν. Διότι αὐτοὶ καὶ ἀν γεννήσουσιν τέκνα, ἐγὼ θα φονεύσω τοὺς ἀγαπητοὺς εἰς αὐτοὺς καρποὺς τῆς κοιλίας τῶν.

Ωσ. 9,17 ἀπώσεται αὐτούς ὁ Θεός, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Ωσ. 9,17 Θα τοὺς ἀπομακρύνῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ κοντὰ του, διότι δὲν υπήκουσαν εἰς αὐτόν. Θα περιπλανῶνται ἀπάτριδες μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν.

ΩΣΗΕ 10

Ωσ. 10,1 Ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτῆς ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια, κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ὥκοδόμησε στήλας.

Ωσ. 10,1 Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς μου ὁμοιάζει με ἄμπελον, ποὺ ἔχει

ωραία κλήματα, και πλήθος είναι οι καρποί αυτής. Αλλά όσον μεγαλύτερον ήτο το πλήθος των καρπών της, τόσο και αυτοί επολλαπλασίαζαν τα ειδωλολατρικά των θυσιαστήρια. Όσον πλουσιώτερα ήσαν τα αγαθά της χώρας των, τόσο και περισσότερος ειδωλολατρικός στήλας υψωναν.

Ωσ. 10,2 έμέρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν.

Ωσ. 10,2 Διπρόσωποι ανεδείχθησαν, εμοίρασαν τας καρδίας αυτών μεταξύ του αληθινού Θεού και των ματαίων ειδώλων. Δι' αυτό και τώρα θα εξολοθρευθούν. Αυτός ο ίδιος ο Θεός θα κατασκάψη και θα κρημνίση τα ειδωλολατρικά των θυσιαστήρια. Θα συντριβούν αι ειδωλολατρικαί των στήλαι.

Ωσ. 10,3 διότι νῦν ἐροῦσιν· οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον, ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν;

Ωσ. 10,3 Αυτοί δέ, εις εξορίαν ευρισκόμενοι, θα ομολογούν· “δεν υπάρχει πλέον εις ημάς βασιλεύς, διότι δεν εφοβήθημεν τον Κυριον. Αλλά και τι ημπορούσε να έχη κάμει προς ημάς ο βασιλεύς, εφ' όσον αυτός ο ίδιος θα ήτο διεφθαρμένος;

Ωσ. 10,4 λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς διαθήσεται διαθήκην· ἀνατελεῖ ὡς ἄγνωστις κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.

Ωσ. 10,4 Θα επινοούσε και θα έλεγε λόγια αμαρτωλών προφάσεων, θα συνήπτεν αλλά και θα παρέβαινε εγγράφους συμφωνίας. Η καταδίκη της χώρας μας εις ερήμωσιν θα επήρχετο εναντίον μας, όπως η αγριάδα κάνει άγονον και χέρσον ένα αγρόν”.

Ωσ. 10,5 τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ἰὼν παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτόν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετωκίσθη ἀπ’ αὐτοῦ.

Ωσ. 10,5 Εξ αιτίας του ειδωλολατρικού μόσχου, που υπήρχεν στον

οίκον Ων, οι κάτοικοι της Σαμαρείας θα μετοικήσουν εις τόπους της εξορίας και έτσι ο λαός του ειδωλολατρικού αυτού μόσχου, θα πενθήση εξ αιτίας του ειδώλου του. Και καθώς επικράνθησαν και επένθησαν εξ αιτίας του ειδώλου των, θα χαρούν δια την δόξαν του, διότι αυτό θα μετοικήση μαζί με τον λαόν εις την εξορίαν.

Ωσ. 10,6 καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δῆσαντες ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐφραὶμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ.

Ωσ. 10,6 Αὐτὸν αφοῦ τον δέσουν φορτίον με τα άλλα λάφυρα των Ασσυρίων, θα τον προσφέρουν ως δώρον των στον βασιλέα Ιαρείμ. Με το δώρον αυτό θα γίνη δεκτός στον τόπον της εξορίας ο ισραηλιτικός λαός αλλά και θα κατεξευτελισθῇ εξ αιτίας του ειδώλου του, εις την προστασίαν του οποίου τόσας εἶχε στηρίξει ελπίδας.

Ωσ. 10,7 ἀπερρίψε Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος.

Ωσ. 10,7 Οι κάτοικοι της Σαμαρείας απέρριπτον τους βασιλεῖς των, ὡσάν φρύγανα επάνω στο τρέχον ὕδωρ.

Ωσ. 10,8 καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ ὧν, ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ· ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι· καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς· πέσατε ἐφ' ἡμᾶς. -

Ωσ. 10,8 Θα καταστραφούν οι ειδωλολατρικοί βωμοὶ εις Ων, αι εστῖαι αὐταὶ των αμαρτημάτων του Ισραήλ. Αγκάθια και τριβόλια θα φυτρώσουν και θα κατακλύσουν τα θυσιαστήρια εκείνα. Τοση θα εἶναι η καταστροφή της περιοχῆς Ισραήλ, ὥστε θα πουν οι κάτοικοι εις τα ὄρη· “σκεπάσατέ μας”· και εις τα βουνά “πέσατε επάνω μας”.

Ωσ. 10,9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἥμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας;

- Ωσ. 10,9 Οι Ισραηλίται από τότε, που υπάρχουν τα βουνά, από της αρχής δηλαδή της υπάρξεώς των, διέπραξαν αμαρτίας. Εκεί εις τα βουνά έστησαν ειδωλολατρικά θυσιαστήρια. Είναι, λοιπόν, δυνατόν, εναντίον αυτών και των τέκνων της αδικίας να μη επέλθη καταστρεπτικός δι' αυτούς πόλεμος, όπως στο βουνόν Γαβαά;
- Ωσ. 10,10 ἤλθε παιδεῦσαι αὐτούς, καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτούς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτούς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.
- Ωσ. 10,10 Ο πόλεμος επήλθεν εναντίον των, δια να τους τιμωρήση. Λαοί πολλοί έχουν συναχθή κατά των Ισραηλιτών προς τιμωρίαν των δια τας δύο μεγάλας αδικίας, που έχουν αυτοί διαπράξει.
- Ωσ. 10,11 Ἐφραὶμ δάμαλις δεδιδραγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος, ἐγὼ δὲ ἀπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Ἐφραὶμ καὶ παρασιωπήσομαι Ἰούδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ.
- Ωσ. 10,11 Ο Ισραηλιτικός λαός ομοιάζει με δάμαλιν, που έχει μάθει να αγριεύη και να μη υπακούη. Εγώ όμως θα βάλω τον ζυγόν μου επάνω στον υπερήφανον τράχηλόν της, θα επιθέσω επί του ισραηλιτικού λαού ζυγόν, δηλαδή τυραννίαν άλλων εθνών. Θα σιωπήσω όμως και θα περιφρουρήσω τον ιουδαϊκόν λαόν, διότι δι' αυτόν ισχύει και τον ενισχύει η προφητεία του Ιακώβ.
- Ωσ. 10,12 σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως τοῦ ἐλθεῖν γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν.
- Ωσ. 10,12 Σπείρατε προς το συμφέρον σας δικαιοσύνην, τηρήσατε τας εντολάς μου, διότι έτσι θα τρυγήσετε καρπὸν ζωής. Φωτίσατε τον εαυτὸν σας με το φως της θείας γνώσεως, αναζητήσατε και παρακαλέσατε τον Κυριον, δια να

- αποστείλῃ πρὸς σὰς τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης.
- Ωσ. 10,13 ἵνα τὶ παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε; ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σου.
- Ωσ. 10,13 Διατί παρασιωπάτε καὶ ἀδιαφορεῖτε διὰ τὴν ἀσέβειάν σας καὶ ἐτοί τρυγάτε ὡς καρποὺς τῆς τῆς αμαρτωλίας καὶ ἐπιβλαβεῖς συνεπείας τῆς; Ἐπιβλαβὴ καρπὸν ἐφάγατε, ὅταν ἐστηρίζατε τὰς ἐλπίδας τῆς εὐτυχίας σας εἰς τὰ ἁμαρτήματά σας καὶ στο πλῆθος τῆς δυνάμεως σας.
- Ωσ. 10,14 καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχήσεται· ὡς ἄρχων Σαλαμὸν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβάαλ, ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάρφισαν.
- Ωσ. 10,14 Θα ἀνορθωθῇ καὶ θα ἐπέλθῃ καταστροφὴ ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου. Ὅλα τὰ οχυρώματά σου, φρούρια καὶ πόλεις, θα εξαφανισθοῦν κατεστραμμένα. Θα συμβῇ ὅ,τι καὶ μετὰ τὸν ἄρχοντα Σαλαμὸν, τὸν καταγόμενον ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἱεροβάαλ, ὁ ὁποῖος ἐν καιρῷ πολέμου συνέτριψεν στὸ ἐδαφος κεφαλὰς μητέρων καὶ τέκνων.
- Ωσ. 10,15 οὕτως ποιήσω ὑμῖν, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ προσώπου ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν.
- Ωσ. 10,15 Τὰ ἴδια θα κάμω καὶ ἐγὼ ἐναντίον σας, ὦ Ἰσραηλίται, ἐξ αἰτίας τῶν ἀδικιῶν καὶ κακιῶν σας.

ΩΣΗΕ 11

- Ωσ. 11,1 Ὁρθροὺ ἀπερρίφθησαν, ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὅτι νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ.
- Ωσ. 11,1 Ὡς ἂν εἰς ὄρθρον, ὅταν ἀκόμῃ ἐκοιμῶντο, ἀπερρίφθησαν ἀιφνιδίως οἱ Ἰσραηλίται. Ἀπερρίφθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Όταν ο ισραηλιτικός λαός διήρχετο την νηπιακήν του ηλικίαν, ἐγὼ τον ηγάπησα καὶ τον ἐκάλεσα ἀπὸ την Αἴγυπτον, αὐτὸν καὶ τοὺς ἀπογόνους του.

Ωσ. 11,2 καθὼς μετεκάλεσα αὐτοὺς, οὕτως ἀπώχοντο ἐκ προσώπου μου· αὐτοὶ τοῖς Βασιλεῖν ἔθουν καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων.

Ωσ. 11,2 Με ὅσῃν ἀγάπῃν καὶ δύνάμιν ἐκάλεσα αὐτοὺς ἀπὸ την δουλείαν της Αἰγύπτου, με τόσῃν ὁρμῇν καὶ ἀδιαφορίαν ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ ἐμέ. Αὐτοὶ ἐθυσίαζαν εἰς τὰ διάφορα ἀγάλματα του Βααλ καὶ προσέφεραν θυμιάματα εἰς τὰ γλυπτὰ εἰδῶλα.

Ωσ. 11,3 καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραὶμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτοὺς.

Ωσ. 11,3 Εγὼ ἐν τούτοις εἶμαι ἐκεῖνος που ἔμαθα τὸν λαὸν του Ἰσραὴλ νὰ στέκεται εἰς τὰ πόδια του καὶ νὰ βαδίζει. Τον ἐπήρα εἰς τὴν ἀγκαλιά μου· ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν ἀνεγνώρισαν ὅτι ἐγὼ τοὺς ἐθεράπευσα καὶ τοὺς ἐγλύτωσα ἀπὸ τὰ δεινὰ της δουλείας.

Ωσ. 11,4 ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνas αὐτοῦ· καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν, δυνήσομαι αὐτῷ.

Ωσ. 11,4 Ἄνθρωποι ἐξωλοθρεύθησαν, ὅταν ἐγὼ ἤπλωνα πρὸς αὐτοὺς τὰ χέρια μου ἐν τῷ δεσμῷ της ἀγάπης μου. Εγὼ θὰ εἶμαι δι' αὐτοὺς, ὅπως ὁ στοργικὸς πατήρ, ὁ ὁποῖος ραπίζει τὰς παρειάς του παιδιοῦ του εἰς διόρθωσιν. Θὰ ἐπιβλέψω με στοργὴν πρὸς τὸν λαὸν αὐτόν καὶ με τὴν ἀπειρον δυνάμιν μου θὰ τον σώσω.

Ωσ. 11,5 κατώκησεν Ἐφραὶμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοὺρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.

Ωσ. 11,5 Ἀλλὰ ὁ ισραηλιτικὸς λαὸς διὰ τὰς ἀμαρτίας μου μετεφέρθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν χώραν της Αἰγύπτου. Οἱ Ἀσσύριοι θὰ

βασλεύουν επάνω εις αυτόν, διότι δεν ηθέλησε να επιστρέψη εν μετανοία προς τον Θεόν του.

Ωσ. 11,6

καὶ ἡσθένησε ῥομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Ωσ. 11,6

Η πολεμική του ρομφαία ἐγινε ασθενής και αδύνατος δια την υπεράσπισιν των πόλεών του. Τα χέρια του ητόνησαν και ἐπαυσαν να την χειρίζονται. Ετσι δε θα φάγουν και θα απολαύσουν τους καρπούς των κακῶν επιθυμιῶν και αποφάσεών των.

Ωσ. 11,7

καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν.

Ωσ. 11,7

Ο ταλαιπωρημένος τότε εις την εξορίαν του Ισραηλιτικός λαός, θα λαχταρά και θα κρέμαται δια την πάτριον γην. Ο Θεός όμως δια τας αμαρτίας του ἔχει οργισθῇ εναντίον των πολυτίμων του πραγμάτων, δηλαδή εναντίον του λαού, της χώρας και του ναοῦ. Δεν θα ενισχύσῃ εις επάνοδον και δεν θα δοξάσῃ τον ισραηλιτικόν λαόν.

Ωσ. 11,8

τί σε διαθῶμαι, Ἐφραΐμ; ὑπερασπιῶ σου, Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδαμὰ θήσομαί σε καὶ ὡς Σεβνεΐμ; μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

Ωσ. 11,8

Πως να διατεθῶ ἀπέναντί σου, ισραηλιτικέ λαέ; Να σε υπερασπίσω ἀπὸ τους εχθρούς, που σε απειλοῦν και σε θλίβουν; Πως να σε μεταχειρισθῶ; Να σε φέρω εις την κατάστασιν των πόλεων Αδαμὰ και Σεβνεΐμ, που κατεστράφησαν; Συνεοστράφη εντός μου η καρδία μου, συνεκλονίσθη η μεταμέλειά μου.

Ωσ. 11,9

οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου, οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἔξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραΐμ· διότι Θεὸς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ

είσελεύσομαι εἰς πόλιν.

Ωσ. 11,9 Δεν θα πράξω, ὅπως μου υπαγορεύει ἡ δικαία οργή του θυμοῦ μου. Δεν θα εγκαταλείψω τους Ἰσραηλίτας, ὥστε να εξαφανισθοῦν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διότι ἐγώ εἰμαι Θεός και οχι ἄνθρωπος. Υπάρχουν και κάποιοι πιστοὶ και δίκαιοι ανάμεσα στον λαόν σου, Ἰσραήλ. Δια τοῦτο δεν θα εισέλθω εἰς τας πόλεις σου, δια να καταστρέψω αὐτάς ἐξ ολοκλήρου.

Ωσ. 11,10 ὀπίσω Κυρίου πορεύσομαι· ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων.

Ωσ. 11,10 Και ο Ἰσραήλ συντετριμμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπην του Κυρίου λέγει· “ὀπίσω ἀπὸ τον Κυριον θα πορευθῶ. Ο Κυριος θα βρυχηθῇ ὡς λέων. Οταν δε ἐκεῖνος βρυχηθῇ ὡς λέων ἐν τῇ δυνάμει του, ὅλοι θα ταραχθοῦν ὅπως ταρασσονται τὰ ψάρια εἰς ἀπροσδόκητον θόρυβον των ὑδάτων”.

Ωσ. 11,11 ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγει Κύριος.

Ωσ. 11,11 Οἱ Ἰσραηλίται θα πτερυγίσουν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ὡσάν πτηνὰ, ὡσάν περιστερὰ ἀπὸ τὴν χώραν των Ἀσσυρίων. Εγώ δε θα ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὰς οἰκίας των, λέγει ο Κυριος.

ΩΣΗΕ 12

Ωσ. 12,1 Ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει Ἐφραὶμ καὶ ἐν ἀσεβείας οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεός, καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται Θεοῦ.

Ωσ. 12,1 Με περιεκύκλωσαν οἱ Ἰσραηλίται με τὰς ψευδαλογίας των, με τὰς ἀσεβείας των ἡ φυλὴ Ἰσραὴλ και Ἰούδα. Ο Θεός ὁμως ἀποβλέπων εἰς μετάνοιαν των θα τους δεχθῇ και θα τους ἀναγνωρίσῃ ὡς λαόν του. Και ἐτσι αὐτοὶ θα κληθοῦν πάλιν

λαός άγιος του Θεού.

Ωσ. 12,2

ὁ δὲ Ἐφραϊμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξε, καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.

Ωσ. 12,2

Προηγούμενως ὁμως ο Ισραηλιτικός λαός αφέθη να στροβιλισθῇ εἰς βίαιον άνεμον, ερρίφθη εἰς φοβερόν καύσωνα καθ' ὅλας τας ημέρας της ζωής του. Πολλά κούφια και ψευδή αγάλματα κατεσκεύασε. Συνήψε συμφωνίαν με τους Ασσυρίους, και ἔλαιον φιλίας διεπραγματεύετο εἰς την Αἴγυπτον.

Ωσ. 12,3

καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἰούδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

Ωσ. 12,3

Ο Κυριος θα κρίνη και θα δικάση εκ παραλλήλου προς τον ισραηλιτικόν λαόν και αυτήν την φυλήν του Ιούδα όλους τους απογόνους του Ιακώβ. Θα αποδώση εἰς αυτούς ανάλογα προς τα καικά έργα των, προς τας πορείας της ζωής των.

Ωσ. 12,4

ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς Θεὸν

Ωσ. 12,4

Αλλοτε ο Ιακώβ, εἰς την κοιλίαν της μητρός του, υπεσκέλισε τον αδελφόν του τον Ησαύ, με κόπον δε εἰς πάλην μετὰ του Θεού υπερίσχυσεν αυτού.

Ωσ. 12,5

καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη. ἔκλαυσαν καὶ ἐδεήθησάν μου, ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὔροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Ωσ. 12,5

Επάλαισεν εναντίον του αγγέλου και ανεδείχθη ισχυρότερος. Εκλαυσαν και με θερμάς δεήσεις με παρεκάλεσαν οι Ισραηλίται. Με ευρήκαν εἰς την Βαιθήλ, η οποία ἐγινε οἶκος του ειδώλου Ων, και ἐκεῖ ωμίλησα προς αυτούς.

- Ωσ. 12,6 ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ.
- Ωσ. 12,6 Εἶπα· Κυριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, αὐτός να εἶναι πάντοτε εἰς τὴν μνήμην καὶ τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ.
- Ωσ. 12,7 καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψεις· ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν Θεόν σου διαπαντός. -
- Ωσ. 12,7 Καὶ συ, λαέ, πρέπει να ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν σου. Φυλαττε εὐσπλαγχνίαν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἐτσι πλησίαζε πρὸς τὸν Θεόν σου δια παντός.
- Ωσ. 12,8 Χαναὰν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.
- Ωσ. 12,8 Οἱ κάτοικοι τῆς Χαναὰν κρατοῦν εἰς τὰ χέρια τῶν ζυγὸν ἀδικον. Αγαποῦν να καταδυναστεύουν καὶ εκμεταλλεύονται τοὺς ἄλλους.
- Ωσ. 12,9 καὶ εἶπε Ἐφραὶμ· πλὴν πεπλούτηκα, εὔρηκα ἀναψυχὴν ἑμαυτῷ. πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὔρεθήσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ἃς ἤμαρτεν.
- Ωσ. 12,9 Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶπε· Εγὼ ἐν τούτοις ἔχω πλουτήσῃ· εὐρήκα καὶ ἐξησφάλισα διὰ τὸν εαυτὸν μου ἄνετον καὶ ευχάριστον ζῶν. Ἀλλὰ ὅλοι αὐτοὶ οἱ κόποι τοῦ δεν θα ἀποβοῦν εἰς δικαίωσίν τοῦ καὶ στο καλὸν τοῦ ἐξ αἰτίας τῶν ἀδικιών, τὰς ὁποίας διέπραξε.
- Ωσ. 12,10 ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέρα ἐορτῆς.
- Ωσ. 12,10 Εγὼ, ὁ Κυριος καὶ Θεός σου, ὁ ὁποῖος ἐλευθέρους σας ἔφερα ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, θα σας διώξω ἀπὸ τὰς κατοικίας σας καὶ θα σας βάλω να κατοικήσετε κάτω ἀπὸ σκηνάς, ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς τῆς Σκηνοπηγίας.
- Ωσ. 12,11 καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην.

- Ωσ. 12,11 Εγώ, ομιλώ προς τους προφήτας, εγώ έδειξα εις αυτούς πολυάριθμα οράματα. Δια μέσου αυτών ως δια των χειρών των, παρουσιάσθην στον λαόν.
- Ωσ. 12,12 εί μή Γαλαάδ έστιν, ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαλ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ.
- Ωσ. 12,12 Εἰς τὴν Γαλαάδ δεν ὑπάρχει, εἰμὴ ἀμαρτωλότης καὶ εἰδωλολατρεία. Ἀρα καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς Γαλαλα, ἐφ' ὅσον ἐθυσίαζαν εἰς τὰ εἰδῶλα, ἦσαν ψευδολόγοι καὶ ἀπατεῶνες. Καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν εἶναι πολυάριθμα εἰς τὴν χώραν, ὅπως αἱ χελῶναι στοὺς χέρσους ἀγροῦς.
- Ωσ. 12,13 καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακώβ εἰς πεδῖον Συρίας, καὶ ἐδούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ καὶ ἐν γυναικὶ ἐφυλάξατο.
- Ωσ. 12,13 Ο Ἰακώβ εἶχεν ἀναχωρήσει εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Συρίας, εἰργάσθη ἐκεῖ ὡς δούλος διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς συζύγου. Πρὸς χάριν τῆς γυναικὸς τοῦ αὐτῆς ἐφύλαξε πρόβατα.
- Ωσ. 12,14 καὶ ἐν προφῆτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφῆτῃ διεφυλάχθη.
- Ωσ. 12,14 Ο Κύριος ὁμως, διὰ μέσου τοῦ προφήτου Μωϋσέως ἀνέβασε τὸν πολυάριθμον ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας, ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἡγεσίαν αὐτοῦ τοῦ προφήτου διετηρήθη ὁ λαός.
- Ωσ. 12,15 ἐθύμωσεν Ἐφραὶμ καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ Κύριος.
- Ωσ. 12,15 Ο Ἰσραηλιτικὸς ὁμως λαός, παραβλέπων τὰς τόσας δωρεὰς τοῦ Θεοῦ, ἐφέρθη προκλητικῶς ἀπέναντί του. Εξώργισε τὸν Θεὸν ἐναντίον του. Διὰ τοῦτο καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν του θὰ χυθῇ ἐπάνω του τὸ αἷμα τῆς φυλῆς του, διότι ὁ Κύριος θὰ ἀνταποδώσῃ εἰς αὐτὸν τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰς

ύβρστου.

ΩΣΗΕ 13

Ωσ. 13,1 Κατὰ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε.

Ωσ. 13,1 Ωμιλούσεν ἀπὸ θέσεως ἰσχύος ἡ τοῦ Ἐφραὶμ καὶ ἐζητοῦσε καὶ ἐλάμβανε δικαιώματα ἀπὸ τοῦ ἱσραηλιτικὸν λαόν, τα ὁποῖα ἐν τούτοις κατέθετεν στὸ εἶδωλον Βαάλ. Δια τοῦτο καὶ ἐπέσυρε τὴν καταστροφὴν τῆς.

Ωσ. 13,2 καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν ἔτι, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγουσι· θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν.

Ωσ. 13,2 Ἀλλὰ καὶ τώρα οἱ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ ἀμαρτάνουν. Κατεσκεύασαν ἀγάλματα χωνευτὰ ἀπὸ τοῦ ἀργυρὸν τῶν κατὰ τὰς εἰκόνας τῶν εἰδώλων, ἔργα τεχνιτῶν, κατεσκευασμένα ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων. Ἐπάνω δὲ εἰς τὴν ἀλλοφροσύνην τῆς εἰδωλολατρείας τῶν λέγουν· “θυσιάσατε ἀνθρώπους, διότι δὲν ὑπάρχουν πλέον μόσχοι”.

Ωσ. 13,3 διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὥσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλλωνος καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων.

Ωσ. 13,3 Ἐξ αἰτίας τῆς διαφθοράς καὶ εἰδωλολατρείας τῶν αὐτῆς, θὰ γίνουν καὶ θὰ σβήσουν ὡς τὴν πρωϊνὴν ομίχλην, ἡ ὁποία διαλύεται. Ὡς τὴν πρωϊνὴν δρόσον, ἡ ὁποία ταχέως παρέρχεται, ὅπως τὸ χνούδι, τὸ ὁποῖον φυσᾷ ὁ ἄνεμος μακρὰ ἀπὸ τοῦ ἀλώνι. Ὡς τὸ δάκρυον ἀπὸ τὰ μάτια.

Ωσ. 13,4 ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν, οἷ αἱ χεῖρες ἐκτίσαν πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ

πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σῶζων οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ.

Ωσ. 13,4

Εγὼ ὁμῶς εἶμαι Κυριος ο Θεός σου, ο οποίος εστερέωσα τον ουρανόν και ἐκτίσα την γην. Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, του οποίου αι χεῖρες ἐδημιούργησαν ὅλην την στρατιάν των ἀστέρων του ουρανοῦ και ὄχι μόνον δεν σου υπέδειξα ἀλλὰ και ρητῶς σου ἀπηγόρευσα να τα μεταβάλλῃς εἰς εἰδῶλα και να τα ἀκολουθῇς ὡς εἴαν ἦσαν θεοί. Εγὼ σε ἐβγαλα ἐλεύθερον ἀπὸ την γην της Αἰγύπτου, δια τοῦτο δεν πρέπει να γνωρίσης και να λατρεύσης και να ἀκολουθήσης ἄλλον Θεὸν πλὴν ἐμοῦ. Εγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ο οποίος δίδω σωτηρίαν, και ἐκτός ἐμοῦ δεν ὑπάρχει ἄλλος.

Ωσ. 13,5

ἐγὼ ἐποίμανόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ

Ωσ. 13,5

Εγὼ σε καθοδηγούσα και σε διέτρεφα εἰς την ἐρημον, εἰς χώραν ἀκατοίκητον.

Ωσ. 13,6

κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν. καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἔνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου.

Ωσ. 13,6

Εχορηγούσα στους προγόνους σου τας ἀπαραιτήτους τροφάς. Εκείνοι δε ἔφαγον καθ' υπερβολήν, ἐχορτάσθησαν με το παραπάνω, υπερηφανεύθησαν αι καρδίαι των μέσα εἰς την ἀφθονίαν των ἀγαθῶν και ἔνεκα τούτου με ἐλησμόνησαν και με ἐγατέλειψαν.

Ωσ. 13,7

καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων·

Ωσ. 13,7

Δια τοῦτο ἐγὼ θα εἶμαι δι' αὐτοὺς ὡς ἄγριος πάνθηρ, ὡς λεοπάρδαλις εἰς την ὁδὸν των πρὸς την Ἀσσυρίαν.

Ωσ. 13,8

ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς.

- Ωσ. 13,8 Θα ορμήσω εναντίον των ωσάν άρκτος αγριεμένη από την πείναν. Θα διαρρήξω το στήθος των, το οποίον περικλείει την αμαρτωλήν καρδίαν των. Εκεί θα τους καταφάγουν νεαροί πεινασμένοι λέοντες του δρυμού. Θηρία του αγρού θα τους κατασπαράξουν.
- Ωσ. 13,9 τῇ διαφθορᾷ σου, Ἰσραήλ, τίς βοηθήσει;
- Ωσ. 13,9 Εἰς αὐτήν λοιπόν την καταστροφήν σου, ποιός, ὠ ἰσραηλιτικέ λαέ, θα σε βοηθήσῃ;
- Ωσ. 13,10 ποῦ ὁ βασιλεύς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας· δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα.
- Ωσ. 13,10 Που εἶναι αὐτός ο βασιλεύς σου; Ἀς σε υπερασπίσῃ ἐναντίον των ἐχθρῶν σου καὶ ἀς διασώσῃ τας πόλεις σου. Ἀς σε διοικήσῃ καὶ ἀς σε κατευθύνῃ ο βασιλεύς, δια τον οποίον συ εἶπες· “δός μου βασιλέα ὡς ἄρχοντά μου”.
- Ωσ. 13,11 καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου
- Ωσ. 13,11 Ὠργίσθην δια το αἶτημά σου καὶ σου ἔδωκα τότε βασιλέα. Ὠργίσθην ὁμως βραδύτερον πολὺ περισσότερον
- Ωσ. 13,12 συστροφήν ἀδικίας. Ἐφραίμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ·
- Ωσ. 13,12 δια το πλῆθος των ἀδικιών των ιδιῶν σου καὶ ἐκείνου. Ἰσραηλιτικέ λαέ, ἡ τιμωρία σου μένει κρυμμένη, ἀλλ' ὄχι ὁμως ἄγνωστος εἰς ἐμέ.
- Ωσ. 13,13 ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ. οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων.
- Ωσ. 13,13 Θα τιμωρηθῇς δι' αὐτήν. Θα ἐπέλθουν ἐναντίον σου μεγάλοι πόνοι, οἱ οποίοι θα ὁμοιάζουν με τας ὠδῖνας του τοκετοῦ. Φυλὴ του Ἰσραήλ, αὐτὰ εἶναι τα παιδιὰ σου τα φρόνιμα! Εἶναι εἰς την πραγματικότητα ασύνετα καὶ ἄφρονα. Δια τούτο δεν θα ἡμπορέσουν να ἀντισταθοῦν εἰς ἐπιδρομὴν ἐχθρῶν, ὅταν ἐκεῖνοι ἐν τη μανίᾳ των θα συντρίβουν τα τέκνα των.

- Ωσ. 13,14 ἐκ χειρὸς ᾄδου ῥύσομαι καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτοῦς, ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ᾄδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου,
- Ωσ. 13,14 Εγὼ ὁμῶς εἶμαι Θεὸς ἐλέους και θα σε γλυτώσω ἀπὸ τα δεσμά του ἄδου. Θα σε λυτρώσω ἀπὸ τον θάνατον και τότε θα διαλαλήσω· “που εἶναι ἡ καταδίκη σου, ω θάνατε, ἐναντίον των ἀνθρώπων; Που εἶναι το δηλητηριώδες κεντρί σου, ω ἄδη;” Ἀλλὰ ἐπὶ του παρόντος ἡ παρηγορία σου, ω λαὸ του Ἰσραὴλ, ἔχει ἀποκρυβῇ ἀπὸ το μάτια μου. Δεν θα σου δοθῇ.
- Ωσ. 13,15 διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ· ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξηρημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.
- Ωσ. 13,15 Τούτο δέ, διότι ὁ Εφραὴμ, ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἔχει χωρισθῇ ἀπὸ τον ἀδελφόν του ἰουδαϊκόν λαόν. Δι' αὐτὸ και ὁ Κύριος θα ἐπιφέρῃ ἐναντίον του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καυστικὸν ἄνεμον ἀπὸ την ἐρημον, ἐχθροὺς φοβεροὺς, οἱ οἱποῖοι θα ξηρᾶνουν τας πλουτοπαραγωγικὰς πηγὰς της γης, θα ἐρημώσουν την περιοχὴν. Αὐτοὶ θα μεταβάλουν εἰς κατάξηρον την χώραν του και θα λεηλατήσουν και θα καταστρέψουν ὅλα τα πολῦτιμά του ἀντικείμενα.

ΩΣΗΕ 14

- Ωσ. 14,1 Ἀφανισθήσεται Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαρράγήσονται.
- Ωσ. 14,1 Ἡ Σαμάρεια θα εξαφανισθῇ, διότι ἀντεστάθηκε πρὸς τον

Θεόν της. Εν στόματι ρομφαίας, θα φονευθούν από τους εχθρούς οι μεγάλοι κατά την ηλικίαν. Τα θηλάζοντα βρέφη θα συντριβώνται κάτω στο έδαφος και θα σχίζονται αι κοιλίαι των εγκύων γυναικών.

Ωσ. 14,2 ἐπιστράφηθι, Ἰσραήλ, πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἡσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

Ωσ. 14,2 Επιστρέψατε, ω Ισραηλίται, προς Κυριον τον Θεόν σας, διότι έχετε περιέλθει εις αδυναμίαν και ασθένειαν εξ αιτίας των αμαρτιών σας.

Ωσ. 14,3 λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἶπατε αὐτῷ, ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν.

Ωσ. 14,3 Παρετε μαζί σας λόγους, προπαρασκευασθήτε, δια να συνομιλήσετε με τον Κυριον. Επιστραφήτε εν μετάνοια προς Κυριον τον Θεόν σας. Είπατε εις αυτόν τας αμαρτίας σας, δια να μη λάβετε τα επίχειρα των κακιών σας, αλλά να απολαύσετε αγαθά εκ μέρους του Κυρίου. Και τότε λυτρωμένοι θα ανταποδώσωμεν προς τον Κυριον, αντί παντός άλλου καρπού, θερμήν την ευγνωμοσύνην της καρδίας μας δια του στόματός μας.

Ωσ. 14,4 Ἀσσοῦρ οὐ μὴ σῶσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα· οὐκέτι μὴ εἵπωμεν· θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν.

Ωσ. 14,4 Δεν θα ζητήσωμεν τότε να μας σώσουν οι Ασσύριοι, ούτε και θα χρειασθώμεν ιππικόν, δια να αποκρούσωμεν τους εχθρούς μας. Δεν θα είπωμεν πλέον εις τα κατασκευάσματα των χειρών μας, ότι είναι οι θεοί μας. Θα απαλυνθούν αι καρδίαι και κάθε άνθρωπος θα ευσπλαγχνίζεται τα ορφανόν.

Ωσ. 14,5 ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀποστρέψω τὴν ὀργὴν μου ἀπ' αὐτοῦ.

- Ωσ. 14,5 Εγώ θα βοηθήσω να αποκατασταθούν αι πόλεις και αι κατοικίαι των. Θα τους αγαπήσω ολοφάνερα, ώστε και οι ίδιοι να βλέπουν και να διακηρύσσουν την αγάπην μου. Διότι θα έχω απομακρύνει πλέον την οργήν μου από αυτούς.
- Ωσ. 14,6 ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὡς ὁ Λιβάνος·
- Ωσ. 14,6 Θα εἶμαι δια τον Ἰσραὴλ ὅπως η ζωογόνος και ευεργετική δρόσος. Αυτός δε θα ανθήση ὡς κρίνον, θα ρίψη βοθείας τας ρίζας του, ὅπως αι κέδροι του Λιβάνου.
- Ωσ. 14,7 πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου·
- Ωσ. 14,7 Θα εκταθὺν ισχυροὶ οἱ κλάδοι του, θα εἶναι ὡς ἐλαία κατάκαρπος και η οσμή του εὐώδης, ὅπως η ευωδία του Λιβάνου.
- Ωσ. 14,8 ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος Λιβάνου.
- Ωσ. 14,8 Θα επιστρέφουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν και θα εγκατασταθὺν ασφαεῖς κάτω ἀπὸ τὴν προστασίαν του Θεοῦ. Θα ζήσουν και θα χορτάσουν ἀπὸ τα πλήθη των σιτηρῶν. Θα ανθήση και θα καρποφορήσῃ ο ἰσραηλιτικὸς λαός, ὅπως η ἄμπελος. Το ὄνομά του θα εἶναι ζηλευτόν, ὅπως ο ευώδης οἶνος του Λιβάνου.
- Ωσ. 14,9 τῷ Ἐφραὶμ, τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτόν, καὶ ἐγὼ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπὸς σου εὗρηται.
- Ωσ. 14,9 Και λοιπόν, ποῖα σχέσις ὑπάρχει πλέον μεταξύ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ και των ειδώλων; Καμμία. Εγὼ τον εταπείνωσα δια τας αμαρτίας του, λέγει ο Κυριος, ἐγὼ και θα τον ενισχύσω. Εγὼ θα εἶμαι δι' αὐτόν ὡς πυκνόφυλλος κέδρος. Ἀπὸ ἐμέ θα προέρχεται η πλουσία καρποφορία σου.

Ωσ. 14,10

τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

Ωσ. 14,10

Ποιὸς εἶναι σοφὸς καὶ θα θελήσῃ νὰ ἐννοήσῃ αὐτά; Ἡ ποιὸς εἶναι συνετὸς καὶ θα θελήσῃ νὰ το γνωρίσῃ κατ' ἀκρίβειαν; Ὅτι δηλαδὴ αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι εὐθεῖαι καὶ οἱ δίκαιοι θα πορευθοῦν ἀσφαλεῖς εἰς αὐτάς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς θα ἐξασθενήσουν καὶ θα καταστραφούν.